

BASE DRAMATÚRGIA CATALANA

ISMES (DALÍ VS. PORCAR)

Pasqual R. Huedo Dordà

*«... La sala de reconeixement al quartel era
atrocinada, un tuf d'aquitranats i zotal,
cent xicots despullats, movent-se entre la
penombra d'un gran quinqué.*

Era com un fragment tret del Juí Final, de Miguel Angel.»

Trencs, moradures i verducs (J. Baptista PORCAR)

*«El meu paradís místic comença a les
planes de l'Empordà, l'envolten els turons de les Alberes,
i arriba a la plenitud
a la badia de Cadaqués, aquest és el meu paradís.
Si moro, no moriré del tot».*

(Salvador DALÍ i Domènech)

REPARTIMENT

SALVADOR DALÍ

J. BAPTISTA PORCAR

INFERMERA / NETEJADORA

Habitació d'un geriàtric. Dos llits. Al fons, enmig, una finestra. Els pacients es troben a prop dels seus llits amb els seus degotadors i la resta d'instrumental típic d'un àmbit d'aquest tipus.

Cada pacient sembla estar pintant un llenç. Un d'ells en cadira de rodes. L'altre té unes croses a prop seu.

S'hi observa la figura d'un VISITANT -probablement un agent o marxant del món de la pintura- amb vestit elegant i maletí, dialogant, a l'esquerra, amb u dels pacients.

.....

***

VISITANT: ...De fet, estaria disposat a comprar la seva obra, encara que sé...

PORCAR: La veritat és que... quan era jove hauria donat la vida per vendre un quadre però ara, en realitat, en fi, no necessito vendre'n...

VISITANT: Estem parlant de molts diners. Podria facilitar-ne molt les coses en aquesta etapa, vull dir...

PORCAR: Vol dir ara que s'hi acostava... el final.

VISITANT: Bé, tampoc cal qualificar, en fi, aquestes paraules...

PORCAR: No es preocupe, hores d'ara, precisament, les paraules són el que menys importa i potser els seus significats tampoc siguen ja importants, l'únic que queda potser...

VISITANT: ...és vostè, perdoni, si em permet, en fi, alguna cosa, com diríem? En fi, diguem...

PORCAR: ...tossut? Li ho accepto. Ho he sentit tantes vegades...

VISITANT: És una forma de dir-ho però, insisteixo, podria pagar-li...

PORCAR: Oblide-ho, amic, vostè, amb tots els meus respectes, no pot pagar-me una petita part del valor que contenen aquests quadres.

VISITANT: He de reconèixer que sí, certament, és vostè enterc i la veritat és que m'havien, en fi, com diria? avis...

PORCAR: ...Avisat. Comprenc. Es refereix al fet que s'havia informat prèviament. Perspicaç, previsor, he de reconèixer. En fi... oblide... és inútil, no tinc intenció de vendre la meua obra. Morirà amb mi. I després, ja no importa el que passe... després.

(Ell segueix pintant en el seu llenç durant la xerrada)

VISITANT: Està bé, llavors, *(acostant-s'hi, pensatiu)* li seré franc. Aquest quadre que està pintant, concretament aquest, sincerament, no...

PORCAR: ...no?

VISITANT: ...no em diu res!

PORCAR: No li diu res...!

VISITANT: Doncs, no.

PORCAR: No li diu res, eh? Si aquest quadre pogués parlar..., jo li ho diré, li diria:

VISITANT: ...què diria?

PORCAR: Fill de puta! I ara, si fa el favor, si us plau, pot marxar d'ací.

VISITANT: *(a part)* Fill de puta? Pero... Fill de puta! Vell rondinaire...

(Agafa el seu maletí, deixant una medicina damunt de la tauleta, i se'n va)

FOSA DE LLUM

*****

*****

(Llum suau, se'ls observa ambdós pintant els seus respectius llenços)

DALÍ: Company, acabes de malbaratar, em temo, el teu últim cartutx. Aquest tipus estava disposat a oferir-te una veritable fortuna. Ho he notat en el seu parpelleig nerviós i, fins i tot, cert tartamudeig... una for-for-fo...

PORCAR: Observador, però certament, no m'interessen ja les fortunes; massa tard. Els diners, encara que puga sonar tòpic, no ho és tot... I menys, ací i ara.

DALÍ: Permet-me que me'n riga, amic Joan. Si és cert el que dius, estem realment invertint l'ordre mundial. La humanitat tota. Encara que... tens una mica de raó, també hi ha... el sexe.

PORCAR: Permet-me que me'n riga jo ara, amic Salvador. Aspires realment a materialitzar sexe en les teves condicions? (A part: Podria ser morbós...?)

DALÍ: Infravalores les capacitats creatiu-sexuals d'un geni, company. Propi de gent, diguem, provinciana.

PORCAR: Provincians?

DALÍ: Tu ho has dit, provincians. Provincians. No veuen més enllà dels seus nassos, i inclús aquests límits els semblen de vegades excessius...

PORCAR: Al voltant dels gustos...

DALÍ: ...S'hi escandalitzen amb facilitat, sí, com aquells primers espectadors absorts davant "L'Olympia" de Manet...

PORCAR: ...naturalisme?

DALÍ: ...o "Els banyistes" de Renoir,

PORCAR: ...impressionisme?

DALÍ: Sí, naturalisme, impressionisme. Tant se val. La gent... "flipant en colors" davant els... colors del que consideraven un desplegament de perversió (*rialles*).

PORCAR: No estaven acostumats a tota aquesta ruptura, és a dir, aquesta irreverència inicial. Res més.

DALÍ: Res més? Ni res... ni més ni menys. Provincians, insisteixo. I a més, es deixen portar amb facilitat per l'encant de la pintura realista "... ostres (*imitant*) sembla una foto!"

PORCAR: Però el realisme, certament, és l'essència de la pintura. És el leiv-motiv, és...

(Augmenta la llum. PORCAR pinta amb una llarga canya.)

DALÍ: ... És la merda! Sí, jo he estat capaç de pintar, literalment, la merda. Aquí la tens, mira tots aquests quadres: hiperrealisme. Hipermerda. Per tot arreu.

PORCAR: Són la merda?

DALÍ: ...una merda en estat pur, sembla que isca la flaire, la pudor fins i tot! (*acostant el nas al quadre*) o potser és l'únic que li manca, la pudor, però l'ofega aquest formol repugnant. Quevedo no va parlar mai de l'alcohol, en canvi, en va parlar llargament del forat del cul, dels pets, -el mateix Quevedo- de la mateixa merda...

PORCAR: Comprenc, Quevedo... llavors, per què els vas pintar? Per demostrar al món, imagino, la teva capacitat sense límits, per demostrar-te a tu mateix que no ets una falsedat teixida amb fibres de mentida, amb retalls de paròdia, amb...

DALÍ: Ai... Baptista, Baptista, de vegades sembla que no haguessis sortit d'aquesta pila baptismal que portes com un cilici, eternament, com un gep, al mateix nom. Baptista.

PORCAR: Baptista, sí!

DALÍ: Qüestió de provincianisme, sí, sí, vulguis o no, Baptista, hòstia!

PORCAR: Aquesta pila és la que em va donar el sentit, el seny -com dieu- la que em va insuflar la vida necessària per destil·lar i propagar en llenços, per escampar-la...

DALÍ: escampar, d'això es tracta. A qui li importen els estils, la tècnica, l'aprenentatge, la barreja de colors, càlid, freds, temperats? Blau cobalt, vermell carmesí, mariconades... La merda! Marró merdós!

PORCAR: Merdós... És un matís.

DALÍ: Vols dir "matís" o Matisse? Henri Matisse... Com "*L'habitació roja*"? (*burlant-se*). No pas aquesta nostra...

PORCAR: Vaja, estàs de bona lluna... (A part: propi de llunàtics).

DALÍ: Escolta. Quantes d'aquestes dones que van assistir l'altre dia a la teua exposició-homenatge a València... entenen res de tot això? Per no dir entenen una merda... I a quantes, creus tu, els importa? En el fons van ser-hi només perquè...

PORCAR: Potser a algunes...

DALÍ: Algunes? T'ho diré amb més concreció: Pensa... a quantes "els" importes? Vull dir, els importes de veritat... I una merda!

PORCAR: Però això no implica que no hàgim de ser fidels als nostres principis, diguem, pictòrics.

DALÍ: Principis... pictòrics? (*Riu*) Principis. Quina classe de mamarratxada és aquesta? Europa es va dessagnar fa quatre dies per uns... principis! (*to d'arenga doctrinal*) Algun dia, t'ho dic, algú rebuscarà principis entre els nostres ossos, ja saps, l'ADN, eixes coses...

PORCAR: Adn? Enraonies! En els principis resideix l'ànima. Hi resideix la virtut. Habita la tècnica que després permet canalitzar els impulsos d'aquesta ànima, de vegades exultant, mortificada, de vegades maltractada, sovint...

DALÍ: mortificada, ferida... sí; però has vist, -insisteixo- et vas fixar en la cara d'aquella dona que lluïa pamela negra?

PORCAR: en l'exposició? No em diràs que també t'interessa el seu... adn!

DALÍ: Ni un colló! I no em diràs tu que et va passar desapercebuda! I sobretot...

PORCAR: ... la de la faldilla curtíssima? Lluïa unes cames...

DALÍ: Deú-n'hi do! Anem convergint. Baptista. Aquí anava jo, aquí, què et va cridar l'atenció d'ella? La seua intel·ligència? La seva forma crítica d'abordar la pintura? La seua adn? Ha, ha. La seua, diguem, gentilesa? No, Baptista, no; has de reconèixer-ho; van ser les seves cames... (*destaquen els ulls desorbitats*)

PORCAR: Home, la veritat és que destacaven entre...

DALÍ: Destacaven per sota de la seva faldilla... i punt; arribaven fins a terra, això sí, després d'un llarguíssim recorregut de més de, és a dir de gairebé, diguem (*mira el pinzell, fa gest obscè comparatiu i pensa*)... metre i mig?

PORCAR: Sí, potser una mica menys, d'acord, però què té a veure tot això? On ens porten aquestes cames?

DALÍ: On ens porten? On ens porten? Cony! On creus que ens porten? Ens porten directament... a la vulva! (*Pujant ostensiblement ja el to*) Amic meu, a la vul-va!

PORCAR: Ho suposava, tot un viatge "iniciàtic" cap a... la vulva.

DALÍ: Sí, aquesta que entre un impenetrable matoll -que endevino fosc i frondós (*toca i xucla els pèls del pinzell*) -, bressolen i balancegen, entre quadre i quadre, per sota d'aquesta faldilla insultant i pro-vo-ca-do-ra.

PORCAR: Ho-en-tenc...

DALÍ: I, com dic, ens porten al desig, home, amb majúscules, al desig irrefrenable d'obrir amb vehemència i posseir aquesta vulva de forma salvatge, (*es menja el pinzell*) de recórrer sense xarxa aquest preciós paisatge, com un funambulista arriscat, a punt de creuar l'últim cable de la seva circense vida...

PORCAR: Estàs boig, i a més ets un perver...

DALÍ: Pervertit? Excèntric? Quina vulgaritat! És tot el que se t'acudeix? La perversió, amic Baptista nia al fons de l'ànima. Què som sens ella? Pell i poc més: una merda, simplement. Una fastigosa cadena d'adn. Res més. Una ànima en bolquers, t'ho asseguro, i els quadres...

PORCAR: han de reflectir-ho? Entenc, *El gran masturbador*...

DALÍ: (*fa gestos de masturbació*) No hi ha més remei. No pots passar-te la vida pintant paisatges, ennegrits norais, corcats per l'òxid i la sal, capvespres oblics, núvols, estrelles, noies a la platja amb el mirinyac sortint per sota del melic i una brisa aletejant en les... (*afectant exageradament la veu, cosa que farà amb certa freqüència, molt histriònic*)... puntetes blanques de la cotilla ...

PORCAR: Sembla que estiguessis descrivint Sorolla. Fins aquí arriba la teva vanitat? Et permetes el luxe de menysprear als altres genis? Perquè... reconeixeràs que són genis o potser, has pensat que l'únic geni sobre aquesta faç, ets...?

DALÍ: No ho entens, amic Joan. La genialitat no és una característica que s'hagi d'aplicar als grans tècnics de la pintura. És patrimoni del mateix Déu. I només ell pot, és a dir... (*crident ja*) No pot assignar amb valors estadístics, no pot, no ha de...

PORCAR: Vanitat, aquest és el teu problema. Vanitat, deïficació. O hauria de dir supèrbia? Quant d'aquest déu hi ha en tu, Salvador? De vegades em recordes al mateix... al propi Franc... (*senyalant una imatge*)

DALÍ: Franco? Cara al sol... (*gestos, entonant, amb el pinzell com a espasa*) El mateix, el generalíssim, el franquíssim...

PORCAR: El dictador, el sàtapa, el colpista...

DALÍ: l'heroi,

PORCAR: l'usurpador,

DALÍ: ...que restituirà la monarquia;

PORCAR: Monarquia? Qui cony vol una monarquia?

DALÍ: I qui no la vol? Per què no? Qui no et diu que algun dia serà la monarquia, precisament la monarquia, la que aconsegeixi vertebrar aquest assilvestrat poble indòmit, irreconciliable, ingovernable... in...

PORCAR: I qui et diu que no serà aquesta mateixa monarquia la que un dia, víctima de si mateixa, i de la seva pròpia decadència, acabe arrossegant les seves misèries, mentre es dessagna als jutjats d'algun eixerit magistrat,

DALÍ: un jutge?

PORCAR: ...disposat, sí, a infligir un cop mortal traient documents de la màniga...

DALÍ: ...de la punyeta,

PORCAR: punyetes! Exacte.

DALÍ: I una punyetera merda inefable...

PORCAR: Inefable?

DALÍ: Inefable. Sí Indomable. Hiperactiva.

PORCAR: hiperactiva?

DALÍ: Exacte. No ho has sentit? És un terme que s'està posant de moda en les escoles i els mestres d'avui dia. Cony. Sembla mentida, pintor. A mesura, això sí, que perden la fe, el prestigi i el control sobre els deixebles...

PORCAR: Deixebles i mestres. És l'essència de la vida, el magisteri, alumnes. Et consideres tu alumne avantatjat de Breton, potser?

DALÍ: A l'inrevés millor. Sí, alumnes. A mesura que als professors, és clar, els despullen de les seves escasses i antigues prerrogatives, els investeixen d'una saviesa pròpia de psicòlegs argentins. I se senten (*imita la parla*) pagats amb això, els molt "ximples", els molt pro-vin-cians...!

PORCAR: Provincians, una altra vegada, et reiteres... i això, això és la hiperactivitat?

DALÍ: És o serà aviat un dels termes de moda. Comencen a catalogar així a tots el que abans es consideraven un "inquiet"...

PORCAR: Un... "Polvorilla"?

(*La INFERMERA, de tant en tant, manipula coses, controla goters, pren notes, estira llençols...*)

DALÍ: Un "polvorilla", sí, cundidor, un "no em toquis els collons nen! (*dirigint-se en part a la INFERMERA*)

PORCAR: (*cantant, simultanejant*) "niño, deja ya de joder con la pel..."

DALÍ: Estigues quiet d'una punyetera vegada, compte amb el llenç, fotre!" i el nen, dóna-li que dóna-li (*li cau el pinzell diverses vegades i tira fins el degotador*) el llapis a terra, la goma a terra, el boli a terra...

PORCAR: Collons!

DALÍ: Aquesta és la qüestió, Baptista. Collons! Fotre, això és el que els dic jo als polítics, quan em pregunten. "Menys fotre i més follar, cony", això els dic, que al final tindrà raó el nostre paísà Camilo quan diu això que (*fa la veu greu*) "a Espanya es folla poc i..."

PORCAR: Ja, ja... sempre som -són- els mateixos"; ja conec l'axioma. Propi d'un altre deïficat, sí, Camilo, qualsevol dia...

DALÍ: Qualsevol dia, escolta'm, (*baixa la veu*) ...li donen el Nobel, Baptista, t'ho dic jo. El Nobel, oi?

PORCAR: Estàs boig!

DALÍ: ...Així com sona. Mira el que et dic. Estem, si no recordo mal, als anys... setanta?-..., doncs més aviat que tard el guanyarà: el Camilo, amic, porta camí.

PORCAR: A mi em sembla un bon escriptor però no estic segur que sigui un geni, aquí hem tingut...

DALÍ: Una altra vegada l'obsessió amb els genis. Baptista. Quants genis has conegut? Quina és l'essència del geni? Potser el mateix Franco és un geni... Pensa-ho bé. Un tipus baixet, calb...

PORCAR: amb bigoti...

DALÍ: ... sí, amb bigoti (*s'allisa el seu*) d'allò més corrent i hortera, reconeguem-ho i, no obstant això, (*fa més greu la veu*) aquí ho tens, amb dos collons com dues pilotes. Hòstia, Baptista!

PORCAR: I un país fins els collons... d'ell, precisament.

DALÍ: I sota el seu comandament, o no? Sota els seus desitjos...

PORCAR: ...i els de la seva... "Carmencita"? Qüestió d'adn, també?

DALÍ: Déu n'hi do! És una bogeria, si però és cert, és gairebé com imaginar, què sé jo, un negre...

PORCAR: ...Un negre a la Casa Blanca? (*Riu*) Qui sap!

DALÍ: Ets boig!

PORCAR: Qui ho és més?

DALÍ: Qui? No ho sé, només sé això: un gallec baixet i feréstec a El Pardo, hala, amb dos collons, reitere, déu n'hi do: Un país unit al cap i a la fi, no em fotis...

PORCAR: Unit? Unit? Estem units? Qui? Tens idea del que subjau en el fons de cada espanyol, de cada ànima? (*Baixa la veu*) I això del negre a la Casa Blanca, (*riu*) et creus visionari i només ets un vell orat, masegat per la fama i sacsejat per la història...

DALÍ: Qui votaria a un negre als Estats Units? Ni tan sols els negres, t'ho dic jo, ara i aquí.

PORCAR: No subestimes la història, Salvador. Ni la raça humana. Són capaces, unides, de congregar els esdeveniments més inversemblants.

DALÍ: Inqüestionable argument,

PORCAR: I d'altra banda... ets tu capaç de calcular quants estarien disposats a matar Franco si poguessin fer-ho amb només moure aquest dit? (*fa "peineta"*).

(*De tant en tant entra la INFERMERA i revisa algun aparell, etc.*)

DALÍ: O disparar amb aquest mosquetó! (*el pinzell com a fusell*) Un, dos...

PORCAR: Em recordes als nois aquells, "(...) olor de zotal i quitrà i el record del Judici Final de Miquel An..."

DALÍ: Ets un romàntic, amic. Però ja que l'anomenaves, tornant a Franco... (*baixa la veu*) tu creus que això ens donaria la mesura de l'odi que genera? T'has parat tu a pensar quants homes estarien disposats a matar per una causa que, diguem, els resultés suficient? Fins i tot a la seva pròpia dona? Tots portem un assassí dins, en potència...

PORCAR: No n'estic tan segur... Un assassí, dius?

DALÍ: Pensa-ho. (*Entra la INFERMERA, "molestant-los"*) No estaries tu disposat, per una "bona" causa, a matar el teu... enemic, per no dir la teua... In-fer-me-raaa!!!

PORCAR: Estic pensant això de que, abans de morir, cal fer tot allò possible i després...

DALÍ: ...morir intentant allò impossible! Bingo, PORCAR. Ara l'has clavat!

PORCAR: És cert. Gràcies, però no caldria preguntar-se també quants racons té l'ànima humana?

DALÍ: Potser (*mirant a cua d'ull a la INFERMERA*)

PORCAR: I caldria explorar-los amb deteniment. És important conèixer a la gent., no ho creus?

DALÍ: I ho diu el tipus que retola sa casa amb aqueix insultant... "No s'admeten visites". Hòstia! Digues-me que no és cert, que ho fas per fer-te l'important, per invertir-te d'aquesta ombra "horaciana" que cobreix amb el seu mantell bohemi als esquerps empedreïts...

PORCAR: Dis-ho. Crida-ho com vulguis, horacià, hor...

DALÍ: ...hortera! Així ho dic.

PORCAR: hortera, t'ho concedeixo, i... Què importa? Tampoc importen tant els qualificatius, ni tan sols els "ismes", no creus? Me'n vaig al water (*se'n va*)

DALÍ: Ismes...

(La INFERMERA està en aquest moment recolzada, d'esquena, sobre la finestra)

PORCAR: *(des de dintre del wc)* ...Quin "isme", si no, et va inspirar quan pintaves la teva germana Anna, d'esquena, recolçada sobre aquella finestra?

DALÍ: Oblida't d'Anna, va ser només la meva musa de joventut... *(a punt de fer-li un colpet al cul a l'INFERMERA)*

PORCAR: *(cridant des del wc encara)*...sí, la teua musa i també ella és una dels teus "ismes"?

DALÍ: ...els ismes! Ja em la porten fluixa! Això queda per als principiants. Simbolisme, modernisme,

PORCAR: ...impressionisme, cubisme!

DALÍ: Puterisme!! Hòstia, PORCAR, puterisme. Res de germanes ni de muses. Ací... l'essència de la vida, un bon coit, no et sembla? I fora!

PORCAR: Prefereixo pensar que... en fi, no ho sé, al capdavant els racons de cada ànima són insondables, potser insubornables, no creus?

DALÍ: Torna-li. Exacte, insondables com el petroli sota la Terra...

PORCAR: el petroli... infinit... infinit...

DALÍ: Infinit? Pel contrari, és el mateix que s'acabarà en pocs anys. Hi és a punt. Sembla mentida, és que ja ni tan sols llegeixes els diaris? I després m'acuses de "deï-fi-ca-ció". Tan a prop estàs tu de Déu i tan aïllat del món que ja no t'interessen els problemes més terrenals?

PORCAR: *(tornant a escena)* Quins problemes? Et refereixes a la mentida aquesta del final del petro...?

DALÍ: La mentida? Amic Baptista. Estàs fora d'ona. Serà cosa de la genialitat terrenal que t'ofega, o hauria de dir la teva ànima de pagès que sotsobra...?

PORCAR: Dis-ho com vulguis...

DALÍ: Val. Però has de saber que el petroli, és dir, s'acaba. No llegeixes els diaris, veritat? No has sentit allò de la crisi del... Fins aquí arriba la teua vanitat ho-ra-ci-ana. O potser hauríem de cridar esquerpa, o millor, "dio-ge-nèsica"!!!

PORCAR: Diogenèsica! Diguem millor... escepticisme... o potser simplement descre... A més, curiosament, el gran públic recorda més Diògenes per la seua afició a acumular andròmina que per la seua magistral filosofia contra el poder.

DALÍ: Me'n vaig al servei. *(Des de dintre, cridant)* Quina filosofia?

PORCAR: Ostres... No ho saps? Ara em deceps. Mira. Un soldat es va acostar al seu xicotet cau i li va dir: "...Si no et preocupara tant besar l'anell de l'emperador, no hauries de menjar llentilles tots els dies..."

DALÍ: Ja. I que cony li va contestar el Diògenes?

PORCAR: Doncs, li va dir: "...I si a tu no et preocuparen tant les llentilles... no hauries de besar cada dia l'anell de l'emperador".

DALÍ: Grandíós! Però, malauradament...La història fa la seua selecció.

PORCAR: I pel que fa al petroli...

DALÍ: ...diguem millor que s'hi acaba, sí. Com aqueix degotador que tens enganxat a la vena.

PORCAR: el degotador? El renovaran si cal...

DALÍ: El degoteig té el temps comptat i el petroli també. N'han calculat reserves per a penes... uns...

PORCAR: Tot just, amic Salvador... uns mil, dos mil anys...? *(amb evident ironia)*

DALÍ: *(Tornant a escena)* Certament la teva ceguesa comença a agreujar-se i afectar també al cervell. Ha de ser cosa del fauvisme.

PORCAR: I la teva bogeria comença a afectar totes les teves capes, hi transcendeix. Ha de ser cosa de l'Alzheimer. A aquest pas apostaria que acabaràs alineant-te mansament amb els detractors de l'ou...

DALÍ: Detractors de l'ou? Ara sí que estàs sonat. Ou? Saps que l'ou representa l'essència de la meva obra, al capdavant...

PORCAR: Al capdavant n'és el bressol de la vida. Cert. Llavors, per què cony, aleshores, s'entesten els metges, entercs, en prohibir-nos-el?

DALÍ: I per què cony s'entesten a ficar-nos tota aquesta... paleta absurda de, de tonalitats, a quina més proçaç, adhuc més prosaica? Vermell sang, blau venós, groc rovell...

PORCAR: marró merdós?

DALÍ: Déu n'hi do! Diarreic, marró diarreic, blanc seminal... (*Va assenyalant-ne i fent gestos, va tocant, etc.*)

PORCAR: ...verd INFERMERA. Compte, ens sentiran!

DALÍ: Em desconcertes. Em desbordes, Joan, la teva capacitat filosòfica no troba límits. INFERMERA... porte'ns uns ous ben fregits!! (*Rient-se*). Estic fins als... ou...!!!

PORCAR: El bressol de la vid...

DALÍ: O sigui, abans em dius ingenu i te les dónes d'escèptic. I ara em dónes una lliçó d'ous. El gran descregut, el gran cec descregut, el gran masturbador cec i descregut (*fa gestos obscens amb el pinzell, tipus masturbació*): mereixes un quadre d'ous! Hòstia.

PORCAR: Ja n'hi ha prou. La meua ceguesa és cosa del passat, Salvador. Enrere han quedat la foscor cendrosa i la nebulosa en què vaig acabar instal·lant-me. Amb una mica de sort acabaré recuperant tota la meva...

DALÍ: Amb una mica de sort, tard o d'hora, més aviat que tard, ingenu, acabaràs en el dipòsit, paraula de geni.

PORCAR: Has perdut potser la fe en l'home? I en la medicina? I en la saviesa?

DALÍ: Belles paraules, tot i que sense gens de màgia. Buides, gosaria dir, en boca d'un desnonat com tu (a part: o com jo). I el pitjor, no creus que, després de tot, t'has convertit, al final de la correguda, en un simple paisatgista?

PORCAR: Si et fa feliç, considerar-ho així... De fet, el paisatge és la prolongació de l'ànima. Som ànima mediterrània doncs, ea, vet ací, la garriga, la tramuntana, els norais, la platja, el mar a la fi, no et sembla?

DALÍ: Sí, una altra vegada. Paraules. Conec aquest mantra, aquesta retòrica tan bé com tu: "...el paisatge és una interpretació lírica de la natura, traducció pictòrica de la mateixa" Oh! Belles paraules però... potser, de nou, insisteixo, buides!

(Entra de nou la INFERMERA. Ells canvien de tant en tant de la cadira de rodes al llit i les croses. Hi segueixen pintant els seus respectius quadres als cavallets. Ella sembla empipar-se ja.)

INFERMERA: Ja estarà bé. Va, deixen-se ja de xerrameca, és hora de dormir, ok? Estem en un Hospital Geriàtric, no en un club nocturn i menys encara... un casino. Han vist la ruleta, potser, per enlloc? Doncs, au, vinga!

(Se'n va, després de regular i comprovar algun aparell)

DALÍ: Maleïda cabrona, aposto a que porta tres o quatre setmanes sense foll...

PORCAR: Jo gosaria pensar el contrari; amb aquest cos és impossible que no materialitze cada nit... és a dir... Vinga, va! Deixa-ho. Tu estàs obsessionat!

DALÍ: N'és el que ens manté vius, Baptista. L'obsessió! Instàl·la-la en el teu cervell i et mantindrà viu i cuejant més anys dels que pots imaginar.

PORCAR: No sé...

DALÍ: Prescindeix d'ella i el teu cervell i el teu cor hauran perdut la punyetera raó de ser i progressivament es miraran l'u a l'altre *(es miren ells també)* i es preguntaran què cony fan funcionant sense parar, sense un objectiu, sense...

PORCAR: Entenc, et veig i sembla que estigui veient aquesta "*Calavera amb cigarret*" que mostra al món la ganyota procaç i burleta de la mort...

DALÍ: ...després del plaer efímer de la cigarreta fumejant. Bingo agredolç, Joan!

PORCAR: Sí, bingo. Estàs més boig del que la gent creu, fins i tot del que jo crec. I parlant d'obsessions i d'irreverències: Qui pot afirmar que el cor necessita obsessions? Recorda el que deia el Quixot, *(declamant)* "...el cor té raons que la raó no...

DALÍ: ...no entén". Cert i també deia que la salut es forja a l'oficina de l'estómac. I què? Deia tantes coses... Fins i tot deia que el vostre Tirant lo Blanc és el millor llibre que van veure els segles. I què, quanta gent allà fora creus que l'ha llegit? Quants coneixen el Joanot...?

PORCAR: mmm, i quanta ha llegit el mateix Quixot?

DALÍ: Touché!! Però dis-me una cosa, en tot cas... Hi ha algú allà fora que ho entengui? O és un altre axioma? Al cap i a la fi Cervantes no deixa de ser un dels nostres bojos més...

PORCAR: axiomàtics?

DALÍ: celebrats!

PORCAR: boig?

DALÍ: eixelebrat!

PORCAR: O potser els nostres cèlebres més esbojarrats.

DALÍ: D'acord, t'aplaudeixo el joc de paraules. Però això no resta gens de validesa a la meva assertió.

PORCAR: Gosaria dir que si fossin anglesos o americans, els coneixerien a tot el món, val a dir, estarien... els tindriem fins a la sopa...

DALÍ: al Cervantes?

PORCAR: i a Joanot Martorell o Miquel Peris, o el mateix Jaume I.

DALÍ: el Conqueridor?

PORCAR: ...exacte, el Conqueridor. No obstant això, malgrat l'envergadura de la seva figura i la transcendència del seu regnat, no estic segur que siga massa conegut fora de les nostres fronteres.

DALÍ. Yeah! Però és que aquest precisament és un problema molt vostre, estimat Baptista. Un problema d'autoestima. N'és el que intento demostrar. Si no valoreu els vostres personatges més transcendents, com espereu que ho faci la Història?

PORCAR: La Història té infinits cronistes i cada u l'explica a la seva manera, fins i tot dissenya una acomodació, segons els seus criteris, els seus prejudicis i els perjudicis. No et sembla?

DALÍ: Certament, però la Història -amb majúscules- passa de puntetes per la vostra història local i els vostres personatges queden eclipsats entre l'aldarull de... (*engola la veu una altra vegada*) A veure... Qui coneix fora dels vostres provincians límits l'obra inabastable d'un tal Miquel Peris? O la música sublim d'una tal Matilde...

PORCAR: Salvador?

DALÍ: digues, amic PORCAR

PORCAR: Salvador, no, vull dir això Matilde Salvador,

DALÍ: ...doncs això, Matilde Salvador i parlant d'obres increïbles: què hi ha del vell Josep Pasqual i Tirado? Eh? Per què no està en els annals de la literatura contemporània? Per què, en el millor dels casos, li han assignat una ressenya immunda en els manuals escolars? I per què li neguen el merescut escó de privilegi en l'exclusiu parnàs dels fabuladors més audaços? Creus que l'hauran llegit molts dels seus conciutadans?

PORCAR: La veritat, crec, em temo...

DALÍ: I creus que, en el millor dels casos, coneixeran una mica més enllà de l'estàtua de Tombatossals i el rei Barbut com a icones magdaleners?

PORCAR: És trist, ho sé;

DALÍ: ... és patètic! amic. T'ho dic jo, patètic. És el que et deia, la història passa de puntetes per la vostra història... (*Va de puntetes ell per l'habitació*)

PORCAR: puntetes, "Puntillisme",

DALÍ: divisionisme...

PORCAR: divisionisme, puntillisme.

DALÍ: Qüestió de noms, llavors?

PORCAR: Tant se val el nom. Allò important és el concepte, l'obra d'art, no la nomenclatura. L'art és eteri, hom sap. N'és subjectiu com la història. Qui estableix els volubles paràmetres de l'art? I quants artistes han mort de fam i, pocs anys després, la gent s'ha tornat boja per comprar els seus quadres?

DALÍ: (*intentant apropar-s'hi*) Estàs pensant potser en Van Gogh, o millor, en una "*Tarda de diumenge a l'illa de Gran Jatte*"?

PORCAR: ... de Seurat? (*Assenyalant la finestra*). No, estic més aviat pensant que relliscaràs i acabaràs al terra, el maluc trencat i desmanegat com una titella absurda, o potser com eixa autèntica "*Natura morta davant d'una finestra oberta*" del Joan Gris.

DALÍ: ... Gris. Gris com el teu horitzó o com el d'aquesta... com era? Societat Castellonenca de Cultura. Mare meva. Ni tan sols es reconeix el seu treball i...

PORCAR: Una injustícia, com tantes en tot cas,.

DALÍ: Una merda, en tot cas! Capicci? Però si va ser la impulsora de les Normes del 32! (*Cridant*) Les Normes de...! Hòstia! Mig Mediterrani està en deute i...

PORCAR: Tens raó. La raó t'assisteix ara sense pal·liatius, sense entrebancs, com a un Déu salvatge, què collons! És la raó pròpia d'un geni.

DALÍ: Ho veus? Aquesta és la teva obsessió, la genialitat. Tu també comparteixes bogeria. O paranoia.

PORCAR: On és aleshores el límit? N'hi ha entre bogeria i genialitat? O és només una ratlla en l'aigua de l'ànima, incerta, intangible? Com la mateixa ànima, com la mateixa mort...

DALÍ: La mort, ara estàs en el camí adequat, ara comença a fer-se la llum en el teu cervell -il·luminisme en estat pur-, cavalques com "*El cavaller de la mort*". (*fa gest de cavalcar*)

PORCAR: Sabia que acabaries citant aquest quadre. No s'hi troben aquí algunes concomitàncies amb el de la cigarreta... de Van Gogh?

DALÍ: Són diferents morts, amic. A cadascú la seva mort, ja saps que jo, per cert, no moriré del tot... quan m'il·lumini...

PORCAR: Llum, aquesta és la paraula! L'il·luminisme de Sorolla. Genial. Imprescindible. Potser és la mateixa llum mediterrània que il·luminava els meus paisatges.

DALÍ: Els teus paisatges?

PORCAR: Ja saps, cel dominant el llenç i la terra, just una franja...

DALÍ: ...suggerida, vaja, a la part inferior... I la llum. És la que va il·luminar també el quadre dels rellotges. En realitat, (*en veu baixa*) mai no vaig voler pintar-lo ni menys encara (*cribant-ne*) amb aquest nom infame que la gent li ha assignat-, rellotges tous! Puaf! Ara puc confessar, em va obrir el camí de la fama (*torna a baixar la veu*) i, sobretot, em va obrir...

PORCAR: ...et veig vindre! (*gestos de fornicar*)

DALÍ: ...nombrossíssimes (*crida novament*) cames de dona! Cames de dones!! Vulves, ha ha!!

PORCAR: Llavors, en el fons, l'art, per tu ha estat un vehicle, diguem...

(*ací es produeix un monòleg unilateral per cada un i, alhora un diàleg creuat. Cadascú amb el seu orinal*)

DALÍ: diguem...

PORCAR: sicalíptic?

DALÍ: sicaliptiquisme...!

PORCAR: eròtic?

DALÍ: erotiquisme!

PORCAR: orgàsmic?

DALÍ: orgasmism...? eròtic, pornogràfic, orgàsmic! A qui cony li importa ja això! N'és argot, paraules, és adjecti-va-ció...

PORCAR: i per tant, entenc, secundària. No sus-tan-tiv...

DALÍ: Déu n'hi do! Es qüestió sols de nomenclatura...

PORCAR: ...Pura i dura.

DALÍ: Sí, dura, fixa't (*es mira la zona genital*). Sóc marquès de DALÍ, marquès de Púbol, amant del pu-bis. Pintor reconegut al món sencer, això és el que importa!!!, (*crida*) Algun dia la gent es barallarà pels meus ossos, t'ho dic...

PORCAR: A alguns escriptors com a aquest... -George Orwell?- no sembla que li caigues gaire bé; ha abocat crítiques molt àcides sobre els teus posicionaments polit...

DALÍ: Polítics? Maleït sigui, PORCAR. Estem per sobre d'això. Qui es creu aquest "miquinòries" per injuriar, per jutjar, per condemnar un geni reconegut a l'univers món?

PORCAR: Ell també gaudeix de cert reconeixement...

DALÍ: Cert...? Assabenta't tu, i que s'assabenti l'Orwell eixe dels collons... els viaranys de Déu són inescrutables, encara que pensant-ho bé... Déu, qui creu en Déu? Hi ha algú allà fora convençut que Déu existeix? (*cribant per la finestra*)

PORCAR: Bé, jo per exemple sí crec, és a dir, encara que no obligo a ningú a compartir la meva visió... tot i que...

DALÍ: Ja, però la religió se sosté..., és més, s'hi nodreix mitjançant el proselitisme.

PORCAR: Un altre isme. Amb tota la càrrega que això suposa...

DALÍ: És el principi que la vertebra, no et sembla? Recorda qualsevol obra mestra, "*L'enterrament del Comte d' Orgaz*" sense anar més lluny, una lliçó magistral de teologia materialitzada pel cretenc...

(Entra la INFERMERA de nou)

INFERMERA: Déu, encara parlant! Està bé, els havia avisat, són més de les... dues... Déu!, *(Apaga els llums)* No es permet ni un murmuri a partir de les dotze i fixen-se. No ho voldria repetir. M'importa un pebrot si es creuen uns genis i fins i tot si ho són. Aquí no són més que dos ancians convalescents sota la meva custòdia, és a dir, sota la meva responsabilitat i no vull tornar a rep...

PORCAR: Però només estem debatent...

INFERMERA: I ara, aquests llenços *(Els lleva els quadres i els col·loca a la paret de cada costat)*, Ja està, d'acord, fins demà, passin bona nit.

(Tot queda en silenci. Ells segueixen parlant en la foscor. Després s'aixequen per recuperar els quadres i seguir pintant-ne)

DALÍ: *(xiuxiuejant)* Ei, Joan, estàs aquí?

PORCAR: Doncs, clar que sóc aquí, on vols que estiga?

DALÍ: Aquesta put... ha de portar diverses setmanes sense f...

PORCAR: Ja, sense follar, ja ho sé. I també sé que està prohibit seguir parlant a aquestes hores i no podem transgredir les normes, això és un hospital públic,

DALÍ: Hospital públic? **PORCAR,** pú-bic! Pú-bic! I pel que fa a les... normes, les normes, a qui li importen ja les normes? Tenim edat ja... ja d'...

PORCAR ...d'estar morts! Com el teu "cavaller" o el de Vincent.

DALÍ: Doncs això. I llavors... Qui li investeix a ella amb el dret per dir-nos o no el que hem de fer?

PORCAR: Li investeix el quadre deontològic dels sanitaris, imagino, o les normes de l'hospital, potser el director, o el mateix Franco, què cony sé jo!

DALÍ: Què saps tu? Aquesta és la qües... per cert, de què parlàvem?

PORCAR: ...del proselitisme. Innegable quan a religió es refereix. I potser fins i tot l'art tinga també un component de proselitisme, encara que en funció de cert nivell de transgressió...

DALÍ: Ho veus? Tu mateix ho afirmes. Però el problema és precisament que et falta esperit transgressor, amic. Necessites augmentar...

PORCAR: augmentar?

DALÍ: ...augmentar, sí, el component irreverent en la teva ànima. És el teu problema, així no passaràs a l'eternitat, per molts quadres magistrals que arribis a pintar com aquella "*Carretera de València*", t'ho diu...

PORCAR: M'ho diu un transgressor nat, (*graduante-ne la ironia*) un provocador irremissible, però sobretot m'ho diu un enamorat de si mateix...

DALÍ: Parles de narcisisme? Concepte terrenal, bah... (*mirant-se el melic*)

PORCAR: (*afirmant i confirmat*)...o del seu propi melic. Em recordes aquells treballs de Hans Arp, "*Tors-melic*", "*Meseta-melic*"...

DALÍ: Ja n'hi ha prou, el Dadaisme està passat de moda; ho saps tan bé com...

PORCAR: ...probablement, però parlant de passats de moda i transgressors, no creus que, per ser un contestatari convençut, (*irònicament*) t'has mostrat massa de vegades... diguem...?

DALÍ: ...diguem?

PORCAR: ...diguem connivent.

DALÍ: ¿connivent?

PORCAR: Connivent, sí, amb el poder establert, sí, amb l'Església, amb el govern, amb els poders fàctics d'aquest país...

DALÍ: Compte amb el que dius!

PORCAR: Compte amb...! S'hi acosta la INFERMERA, sento les passes.

DALÍ: I... suposant que fos així, no creus que he pagat un alt preu per això?

PORCAR: És possible, però t'haurà pagat la pena. O potser..., qui sap. La veritat és que entraràs finalment per la porta gran a l'olimp dels déus de la pintura, al costat de Picasso.

(De tant en tant canvien la cadira de rodes per croses o llit)

DALÍ: Un follador nat.

PORCAR : Un follador, d'acord, però un geni també. Per molt lluny que jo em puga sentir d'ell, artísticament. Sí, un geni i, a sobre, com qui no vol la cosa, gairebé sense menjar-ho ni...

DALÍ: Ni beure-s'ho.

PORCAR: Ni beure, exacte. En canvi tu, caram, t'has hagut de treballar el llenç; sempre vas reconèixer que al principi no acabava de manifestar-se la llum en aqueix llenç i jo...

DALÍ: ...tu, tu, pregunta't a tu. Sí, pregunta't quanta gent repara en l'obliquïtat d'aquests pals de telèfons que jalonen els teus quadres. *(Mirant-lo de manera esbiaixada.)* I quants en aquest prodigiós "punt de fuga" que els defineix.

PORCAR: El meu punt de fuga? No crec que siga tan...

DALÍ: ...I després pregunta't, sobre tot, -si no és molt preguntar- a qui cony li importa aquest "punt de fuga".

PORCAR: ...home...

DALÍ: ...I posats a preguntar, pregunta't què va ser dels intel·lectuals en aquesta ciutat de províncies en què t'has passat la vida, intentant instruir un grapat de taujans descreguts, disposats a alinear-se amb el més cruel dels maniqueïsmes a l'ús que...

PORCAR: Prou!

DALÍ: ...que algun il·luminat estigui disposat a posar davant dels nassos rosats i gantxuts! *(brandant les croses)*.

PORCAR : Qualsevol poble necessita un procés...

DALÍ: Ja n'han tingut, el seu procés!, Cony i... el van desaprofitar, una i mil vegades. Saps en quin any va arribar ací el ferrocarril?

PORCAR : Ferrocarril? De fet, n'he pintat moltes d'eixes vies infinitat de vegades,

DALÍ : Has pintat, si, les has pintades, ho sé. Naturaleses estranyes, críptics passos a nivell sense un sol retall de material ferroviari, ni trens ni màquines, ni vagon, ni hòsties!!! Cony. Estrany concepte el teu del pas a nivell... (*fa amb les crosses les barreres del pas*)

PORCAR: No menys estrany, segurament, que el teu d'un crist o... d'un rellotge, no creus? O el de, què sé jo..., potser Duchamp en el seu "*Nu baixant una escala*".

DALÍ : Dadaisme en estat pur, du du du, da da da, Da-lí, Da, do...

PORCAR: Do? Doncs això. Bah, de fet aquest estrany concepte ferroviari a què al·ludeixes és en realitat el meu concepte. Sorprenent crítica, vaja! per cert, venint de l'autor de... –com era?- "*Ou sobre la plana sense plana*"; és així, no?

DALÍ: Ara abanderes el causticisme...

PORCAR: Potser i per cert, recordo que... però, ara que dius, què collons té a veure el ferrocarril amb tot això?

DALÍ: El 1865. Hòstia! Va arribar el 1865, amic meu... Això no és significatiu per tu?

PORCAR Home, sincerament, no sé, on vols anar a parar? És a dir, d'acord, i... que ens indica això?

DALÍ: Què ens indica? Indica? Estàs més cec del que creus! Aqueixa cataracta se t'ha menjat part del cervell. A aquest pas confondràs "*Cignes... amb Elefants*"...

PORCAR: I això és el que ens indica? Elefants! Vet on ens porta la teua xerrameca: el part de l'elefanta! Pintura elefantiàsica! Ànima mastodòntica! Indica... Sí, ens indica...

DALÍ: ...ens indica, taujà, que porteu un retard de gairebé vint anys! pel que fa a Barcelona, per exemple, o Madrid, fins i tot a Val... Entens el que això significa?

PORCAR: Prou, ja veig per on vas. Ja ho veig. El retard secular... el desgastat i manit provincianisme, la manca de... el...

DALÍ . Exacte estimat -i gastat- amic Baptista: se-cu-lar, exacte. Com era el mot? Se-min-fot-ism...

(La INFERMERA entra, es recolza en algun moment a la finestra, mirant la nit i adopta la posició de la famosa figura de la dona en la finestra que immortalitzaria DALÍ, inspirant-se en la seva germana. Ell la mira i queda pensatiu)

PORCAR: ...fotisme!

DALÍ: Exacte. Fixa't, per cert, no t'hi inspiren aquests glutis bé tornejats i aquestes cames suggerents? *(En veu baixa)* La bellesa de les enfermeras rau definitivament en el seu cul, PORCAR. I la còfia, com a únic abillament em sembla una troballa magistral...

PORCAR: No em posa massa, si vols que et sigui sincer. T'excites sense solta ni volta. Donades les circumstàncies, l'eròtica d'una INFERMERA em resulta més propera a "*La ciutat adormida*"...

DALÍ: "*La ciutat adormida*" de Paul Delvaux? Uf, erotisme de malson, conys sinistres, tenebrosa atmosfera vaginal...

PORCAR: Doncs per això, no et sembla això un malson? *(Assenyalant el degotador, etc. Segueix parlant baix)* De tota manera i tornant al tema del tren, el tren... en són..., van ser decisions en què no prenem part nosaltres, ja saps, el govern de Maura, els liberals, el rei Alfons..., Franco... Què sé jo? Collons.

DALÍ: Què saps tu? Collons?

PORCAR: A més, tampoc és tan necessària una estació de tren aquí, al cap i a la fi en tenim una, d'estació, a... a poc més de seixanta quilòmetres... qui necessita...?

DALÍ: Araaa! Aquí ésssss! *(Brandant les croses a tort i a dret)* Déu n'hi do! El punt d'inflexió. Com el de fugida...

INFERMERA: Però, què els passa? S'han tornat bojos? A este pas, de tant de parlar, els sortiran a la llengua... nafres!

DALÍ: Nafres! El dit a la nafra! No te n'adones? Se n'adona? *(Dirigint-se a la INFERMERA)* Tot encaixa. S'hi tanca el cercle. És el viu exemple! Tu ets el punyeter viu exemple!

PORCAR: Exemple de què? *(Arrontant-se d'espatlles)*

DALÍ: Els punyeters seixanta kilò...En tots els anys que vaig passar als Estats Units, no he conegut ningú amb tan poca alçada de mires, si em permetes la ironia comparativa *(fa gestos amb el pinzell imitant PORCAR)*

PORCAR: Quin exemple ni què...? Quin punt, què...? Que dius? Els quilòmetres? Pixes fora del...

DALÍ: Exacte. Pixum. Em pixo... *(gestos de pixar)* en els seixanta... quilòmetres. Aquesta és la distància que us separa de la modernitat i el pitjor de tot és que ho assumiu, així, obseqüents. *(Bela) Xaiet, baaa! Resulta descoratjador. Baaa! (Imita al pastor amb la crossa i també fa gestos de ser sodomitzat)*

PORCAR: No ho sé, estas boig, no veig per què...

DALÍ: No veus! Realment no ho veus? No veus, no ho veus! Hòstia! *(Li tira el coixí)* Pensa-ho, amic Joan. *(Imitant PORCAR)* Com que tenim una estació a poc més d'una hora, no necessitem la nostra pròpia estació.... *(PORCAR assentint)* Com que tenim una universitat a..., no necessitem tampoc una ací. I com que tenim un hospital a... No ho entens?

PORCAR: Radicalitzes els arguments, després d'agafar-los per la cua!

DALÍ: Assumiu la derrota. Complaents. Indolents. *(Novament gest sodomitzant-se amb pinzell).* Com a...

PORCAR: I materialitzes un reduccionisme inversemblant.*(Li torna el coixí)*

DALÍ: ...Com a obseqüents vilatans d'agropecuària pell rosada, preguntant davant l'impiu sol, quanta màgia es troba en la perfecta asimetria de la teva inqualificable i prodigiosa... "Carretera de Be-na-ssal"!!! *(amb solemnitat)*

PORCAR: Prouuu!

DALÍ: De nou, patètic!

PORCAR: Potser... Sí... o no. No ho sé. Però oblides... en fi, després hi ha les decisions polítiques i la corrupció... Has pensat...? No creguis que em xucló el dit, eh. O potser creus que només pinto "Arboretum" o "La nostra Dame"? Els polítics a la...

DALÍ: A la merda! Deixa ja de culpar els polítics, els altres; deixa d'exculpar-te! Seguint aquesta dinàmica, aquest pas, arribareu a afirmar: "com que ja follen a una hora d'ací, no necessitem fer-ho nosaltreees...!" Déu!!!

PORCAR: Tornes a portar-ho tot a l'extrem. Maniqueïsmes. Potser ets tu qui està pixant fora de test? Extrapoles els plantejaments, reduint-los a un absurd corromput, pervertint-los.

DALÍ: Perversió, bella paraula. També l'abraçaria.

PORCAR: I, a més, oblides un detall important: la corrupció. Insisteixo. No creus...?

DALÍ: No rau aquí el problema. No globalment. No en la corrupció. No ve a tomb. La corrupció és inherent a l'ésser humà...

PORCAR: Aleshores...

DALÍ: ...aleshores som corrupció feta sexe, oi? No ho veus? Traspuem corrupció. Ànima de corrupció, excrements corruptes. Coitus interruptus. Cossos corromputs. Vulves corruptibles. Felacions corromp...

PORCAR: Sempre les vulves! Barreges raó i sexe. Vulves? Portes al punyeter Freud en la punta del pinzell...

DALÍ: Sempre. Però admet-ho, no van per aquí els trets. I és més: un intel·lectual no pot estar buscant culpables enlloc permanentment.

PORCAR: Però ha de buscar respostes permanentment, no creus?

DALÍ: Respostes, preguntes, què importa. Mira el que diu el boig d'Ortega...

PORCAR: Diu tantes coses que...

DALÍ: Diu que l'intel·lectual ha de ser-ho i assumir-ho.

PORCAR: I què dius tu?

DALÍ: Ja ho saps, el que jo dic. N'és igual que quan em van preguntar què punyetes era el surrealisme...

PORCAR: Sí, recordo (*citant i imitant-lo*) "El surrealisme? Dames i cavallers: El surrealisme... sóc..."

DALÍ: ...sóc jo! Exacte, jo.

PORCAR: Egocentrisme portat també a l'extrem. Egoïsme. Extremisme. Ismes. I ara calla -si pots- perquè ens van a... van a...

DALÍ: No hi ha qui faci callar un català quan parla a Déu de tu a tu ...

PORCAR: Em consideres ara un Déu?

DALÍ: No em referia a tu, collons. Parlava amb mi mateix, òbviament, cap a l'infinit i més enllà. És així com parlava amb Federico...

PORCAR: ¿Lorca? Dubto molt que tolerés eixa logorrea que sustenta aquesta... aquesta mena de míting permanent.

DALÍ: Doncs no ho dubtis, amic Joan. Federico, a més de poeta i músic, t'he de dir que era un mari...

PORCAR: Conec perfectament la inclinació sexual que professava Federico. A qui pretens donar lliçons amb això? Ja ningú s'escandalitza, és a dir...

DALÍ: El que volia dir és que era un homosexual dels que sabia escoltar, no una "maruja" fent gala d'una facúndia incorregible, (*mirant d'esquillentes cap a la INFERMERA*) i reticent als arguments aliens. I he d'afegir que professava un andalusisme molt digne, (*es marca un "zapateado" sobre el llit*) olé, lluny, llunyíssim dels tòpics que amaren la consciència col·lectiva d'aquella regió avui en dia...

PORCAR: Hi estic, d'acord.

DALÍ: Miarma...

PORCAR: Ara ho intueixo, em parlaràs dels catalans.

DALÍ: Cert. Ningú pot sotmetre la voluntat del poble de Catalunya. (*Declama primer i després entona Els Segadors i continua de peu sobre el llit, amb aire patriòtic, i d'arenga*)

PORCAR: Anem amb les proclames...

DALÍ: Si així les consideres... trist destí el teu, pintor del poble;

PORCAR: Ara ets tu el que desvarieja més del que creus. Pintor del poble! Prefereixo pintar una bona portuària amb un cel intens on el mar...

DALÍ: ...el mar tot just s'intueix. Increïble.

PORCAR: Sí, però cert; és el meu estil. Així són les...

DALÍ: ...són les teues "*Portuàries*". I ho reconec: tècnicament magistrals; millor dit, im-pe-ca-bles.

PORCAR: Potser intentes ara entabanar-me? Eixos afalacs...

DALÍ: Escolta, amic meu, (*baixa la veu*) el destí d'un poble s'escriu amb lletres de sang en cadascú dels racons, de la seva ànima i nosaltres estem cridats a convertir (*va intensificant*) aquesta sang en pintura i plasmar sobre el llenç de la històriaaaa! (*Pegant pinzellades al monitor del degotador*)

PORCAR: Hòstia, Salvador, estàs realment com una regadora! (*Saltant de la cadira al llit*). Et sents com aquest..., com era? "*Colós de Rodes*" que vas pintar, -quants fa? Vint anys?- Mare meua! Et sents poderós amb aquests blocs sòlids en els teus peus però, com ell, acabaràs...

DALÍ: Com acabaré?

PORCAR: ...acabaràs esfondrant-te, esmicolat entre enderrocs, em temo. (*DALÍ rient-se mentrestant*). Gegant amb peus de fang. Quin concepte el teu! Som pintors, millors o pitjors, res més, ni més ni menys...

DALÍ: Ni més ni menys, amic PORCAR! Exacte. Ni més ni menys! La teua manca d'ambició només és comparable al teu pro-vin-cia-nis-me. Quant de talent desaprofitat... On és l'intel·lectual irreverent i compromès? Amagat en algun racó d'aquest paisatge horacià que anomeneu... l'Hort de Vitorino? (*riu i plora alhora*)

PORCAR: Menysprees el que ignores. No era aquesta la definició machadiana del pitjor vici espanyol? O d'u d'ells...

DALÍ: Aquest és un argument per elevació, el·ludeixes la teva responsabilitat;

PORCAR: Quina responsabilitat?

DALÍ: La responsabilitat dels unguits per la mà de Déu, la de l'arqueòleg brillant, cony, que va descobrir al seu dia les pintures rupestres de Gasulla i va obrir una claraboia de llum purificadora sobre les consciències adormides d'un poble indolent i mans. On...?

PORCAR: Ja n'hi ha prou. Un arqueòleg no és un profeta ni està ungit per la mà de cap déu ni hòsties i... quant a L'Hort, l'Hort és senzillament una casa, un entorn

necessari. Un castell –com diuen els anglesos-. Una volta a l'úter, una nostàlgia de... Neus, a cada pas. (*Cau en la melangia*)

DALÍ: No aniràs a mostrar-te ara conmiseraatiu? Autocomplaent? Victimista? No et quadra, company...

PORCAR: Potser t'equivoques, tal vegada n'és l'únic que ja em quadra.

DALÍ: I un ou!!! Tots en tenim, de nostàlgies. Jo tinc la meua pròpia nostàlgia. Gala. Gala! On ets quan més et necessito? Galeta meua. Musa russa. Sóc un gos pelegrí sense tu, un gos andalús... (*Dirigint-se a la INFERMERA, que se'n va amb expressió aspriva i arrontsant les espatlles*) Deesa meua, diablesa meua... Vagina meua!!

PORCAR: Ara ets tu el que està a punt de caure en la malenconia. On és ara el tarannà que s'enlaira i planeja per damunt de la resta? T'abraones ara contra els penya-segats de la melangia... com les ones d'un mar esquiu...

DALÍ: Melangia... d'un mar esquiu? No acabe d'entend...

PORCAR: ...Pensava que (*irònic*) només era patrimoni exclusiu dels mortals! (*Crida*)

INFERMERA: (*Abocant el cap, de trascantó, des del passadís*) Mortals? Estic novament escoltant soroll a balquena aquí dintre. Potser cridaré al cap de metges!

DALÍ: (*Reaccionant de sobte i baixant una mica la veu*) Melangia! No em traguís del tema! M'has fet una finta. Estàs fotent-te del sant i de la festa.

PORCAR: En absolut! Ets tu qui respira bogeries per una ferida...

DALÍ: Res de ferides i de respiracions! (*Agafa el respirador de la capçalera i parla gangós*). El tema era el teu vessant d'arqueòleg, hòstia. Això és el tema. I això no m'impedeix sentir indignació quan veig les coves, què sé jo, d'Altamira -per exemple- en tots els mapes del món...

PORCAR: i què en té, de particular?

DALÍ: ...Doncs, les vostres, tot just en un... en un fullet local per als quatre nouvinguts de motxilla i cantimplora (*es lleva l'oxigen i agafa el degotador i fa gest de beure*) que gosin acostar-s'hi un fred matí d'hivern al barranc...

PORCAR : Prou! Les, les coves són una simple troballa arqueològica, res més.

DALÍ: I el súmmum...

PORCAR: quin súmmum?

DALÍ: ...us treuen l'Arquer!! L'arquer!!

PORCAR: L'Arquer? La figureta prehistòrica...?

DALÍ: *(Fa gestos amb el pinzell).* És que n'hi ha un altre d'arquer prehistòric més famós? I se l'emporten a Lleida! Hòstia, Joan, on està la vostra dignitat?

PORCAR: estàs sonat...

DALÍ: On? Entre les ruïnes del Castell Vell de la Magdalena, per a qui vulgui buscar-la, amb motxilla i cantimplora *(altra vegada el degotador i el to d'arenga)*, un temperat matí de quaresma, mentre intueix l'inconfusible perfum de la sang musulmana macerada pels segles? *(Amb el pinzell com a canya, fa gestos "magdaleners", etc. i mentre ell comença a dir els primers versos del pregó de B. Artola, PORCAR fa els gestos corresponents encaixant-los amb els llavis...)*

PORCAR: No m'ho digues, "l'alcalde de la ciu..."

DALÍ: "...i terme de Castelló, té hui la satisfacció de fer saber al veïnat que ja el dia és arribat de la nostra Magda..."

PORCAR: Prouuuu!!! Ja n'és suficient! Prou. Extrapoles els fets novament i desbordes els límits de la història, a caramull. Només es tracta d'unes pintures rupestres, un vell tros de fang, un vell barranc, no-res més...

DALÍ: Vitol!

PORCAR: *(Pensatiu i una mica irònic)* De certa rellevància, òbviament, però dubto que en aquestes parets infestades de petits arquers romanga escrit el destí de cap poble, la història amb majúscules, només són unes pintures rupestres, només...

DALÍ: De certa rellevància? De "certa" rellevància? Malaurats arquers. És la metàfora de la vostra història, n'és la imatge viva de la vostra idiosincràsia: no aprecieu els vostres tresors. Els convertiu en cadàvers...

PORCAR: prou!

DALÍ: ...exquisits!

PORCAR: He dit prou! Cadàvers exquisits? Nosaltres som quasibé cadàvers...

DALÍ: *(no fa cas)*...Són el vostre petit “Colós de Rodes”, per fi, i fixa't... els menysprees. Inclús... tú els menysprees.

PORCAR: No és cert. No ho faig. Sols intente situar-los en les seves justes, diguem, coordenades.

DALÍ: Coordenades! I un ou! Pretens en el fons diferenciar-te del teu poble però, en el fons del fons del... fons, ets fill del teu poble, sí, ets l'essència mateixa de Castelló, o millor, el paradigma de la Plana, el...

PORCAR: Ara cantarà el Rotllo i...

DALÍ: ...el paroxisme impenetrable de la pólvora en l'ànima i la flaire de tarongina en les nits de lluna! *(efectivament, comença a entonar la melodia del Rotllo i canya, empunya l'escombria, com a canya)*

PORCAR: Tens sort que estem aquí sense poder moure'ns! Parles de tresors, d'ous i d'essències! Qui ens obliga a treure les coses de polleguera?

DALÍ: *(ignorant-lo)* ...”seguiu avant, no vos deixeu cap rossegó...” *(cantant la cançó)*

PORCAR: ...I per què somiar amb utopies per, tot seguit, frustrar-se com un Tàntal que mai no acaba d'aconseguir el seu objectiu?

DALÍ: “...roda i cavil.la aquí demanes...” *(segueix cantant-ne)*

PORCAR: ...Potser sóc, som conformistes, o potser només, diguem, realistes?

DALÍ: *(interrompent la cançó)* Sí, però d'un realisme atroç. Et parlava dels teus tresors, els vostres tresors.

PORCAR: Potser trivialitzes el concepte?

DALÍ: En absolut. Tresors, sí, infravaloreu la seva transcendència, sí, comdenant-vos d'aquesta forma a un ostracisme atàvic, a una marginació autocomplaent i, parlant, by the way, de “Portuàries”... saps quan van construir el vostre port?

PORCAR: Una altra vegada amb les dates? Quina paranoia, amic Salvador! Em sembla recordar que, no sé, a finals del passat segle. En té alguna, de transcendència també?

DALÍ: Més del que imagines...

PORCAR: (*Imitant-lo, grandiloqüent, ell ara*) Potser sospites que pugua haver-hi també, ocult allà, algun vell tresor que un capità barbaresc enfit d'alcohol va enterrar, una nit turbulenta, entre llàgrimes assassines i mapes envitricollats, per transcendir-se, cràpula, a si mateix en la romàntica història del món mundial? (*Riu, irònic*)

DALÍ: Transcendència, transcendència. Molta. Oblida els pirates. Algun dia tot el món piratejarà les obres d'art, la música, les pel·lícules, fins i tot les pizzas!

PORCAR: Novament el visionari que vol transcendir...

DALÍ: Aquesta és la qüestió, transcendir. No ho veus? No cal ser una pitonisa. Transcendeixen les obres... què va ser, per exemple, de l'esperit del 32?

PORCAR: I torna-li la trompa... Vols dir a les Normes de la Llengua? Parles de ports o de llengües?

DALÍ: Parlo de tot. I tot a mi em parla. A què si no, podria fer referència tan assenyjada data?

PORCAR: Doncs, això. Un acord signat per un bon grapat d'intel·lectuals, una nit de nostàlgies, -i potser de copes- molts d'ells castellanencs; per cert -fins i tot jo mateix vaig estar present, crec recordar, encara que la meua memòria falla- i també Josep Pasqual i...

DALÍ: ...i Tirado, sí, i Gaetà Huguet, i Lluís Revest, etc. etc. bla, bla, bla, foc d'encenalls, amic PORCAR. Foc d'encenalls. Molt de soroll per no res...

PORCAR: Per... no res?

DALÍ: ...Un gran acord entre intel·lectuals que no transcendeix al poble. I menys encara a la Història! Aquesta és la paraula, te'n recordes? Transcendir, es tanca el cercle i resulta pervers. Circularment pervers. Perversament circular, collons. Com el quadre del "*Quixot amb fines línies*"...

PORCAR: No et segueixo. No ho entenc. Quina relació... A què treu cap...? Què té això a veure? On és el problema?

DALÍ: El problema, el problema...

PORCAR: I d'altra banda, des de quan el poble assumeix amb facilitat el que pensen els intel·lectuals?

DALÍ: Aquí rau el problema, en la pròpia essència de la intel·lectualitat. En la seva pròpia definició, en l'assumpció de la seva condició. Qui coneix, posem per cas, a... Gaetà Huguet?

PORCAR: Home, no et passes...

DALÍ: Què? Passar-me? Escolta bé. Els hi sóna a carrer, potser a... institut, a col·legi. Pregunta als teus veïns. En el millor dels casos potser algun dia posin el seu nom a... què sé jo! Un poliesportiu...?

PORCAR: El teu nom no està en els col·legis?

DALÍ: Més aviat hauria d'estar a la universitat! O als museus! O les cases de le-noci... Hòstia, oblida-ho. M'has fet un fóra de joc, altra vegada. O millor dit, quasibé. Però, tornant a Huguet, amb una mica de sort, potser fins i tot alguns pronunciïn bé el seu nom, no creus? Gaeta. Gaetà, Gae... ha, ha, ha.

PORCAR: Potser cada poble acaba tenint el que es mereix...

DALÍ: Potser, i parlant de mereixements, què em dius del... Bernat Artola? Poesia en estat pur i...: doncs el mateix. Ignorat pel gran públic! En el millor dels casos recordarien el seu pregó: (*repetint l'escena del pregó*) L'alcalde de la ciu...

PORCAR: Ja, ja sé que ho saps de memòria. No és necessari repetir-ho.

DALÍ: És que potser resulta necessari repetir-ho. Ostres.

PORCAR: Potser l'escola tinga part de responsabilitat...

DALÍ: Potser, si més no alguna quota. Però observa la diferència: Fixa't el que significa Blasco Ibáñez a València o Espriu a Catalunya. I fins i tot fóra d'allà. (*Recita*) "Aquell sol mot ens pesa massa". Sí, i quant a la resta, no diguem a la resta d'Espanya, gent com ara els Machados...

PORCAR: Antoni o Manuel?

DALÍ: Tots dos, hòstia, tots dos. O és que anem a llevar-li a Manuel el lloc que, injustament, li ha vingut tradicionalment negant la història per raons...?

PORCAR: Puc admetre que ens falta reconeixement, potser pequem de cert, diguéssim, acomplexament....

DALÍ: *(sense escoltar gairebé)*... O Martí i Pol o aquest joveníssim, com és ... Margarit? En canvi aquí, Miquel Peris, Miquel Peris, malgrat la seva profunditat, la seva qualitat, la seva obra, increïblement, no transcendeix fronteres...

PORCAR: És possible, potser caldria promocionar millor...

DALÍ: Caldria? I dins d'aquestes fronteres? Pitjor encara. Malgrat el seu domini sublim del verb, per a molts... Peris no deixa de ser poc més que un mestre afeminat que perboca versos a la llum de la lluna mediterrània en matinades d'etil·lics excessos. Patètic, Baptiste. Qüestió d'autoestima, si em permets...

(Segueixen pintant els seus quadres. El públic no pot veure, òbviament, perquè mostren la part posterior)

PORCAR: Et permet filosofar. No hi ha més remei.

DALÍ: I jo em permeto fer talls de mànigues a la història, profanar si cal, violar-la com a una novícia recentment cessada, desnonada, per la seva relació amb el diable, aquest jovenet canalla que recorre les ànimes inoculant pinzellades de transgressió i o-na-nis-me!

PORCAR: ...isme. Diuen que els teus primers anys van ser tot un homenatge personal a l'onanisme: El gran masturb...

DALÍ: No creguis tot el que diuen, amic Joan.

PORCAR: Aposto a que violaries també, ara, si poguessis, tant a aqueixa novícia que anomenaves com a... aquesta *(baixa la veu)*... INFERMERA que ens...

DALÍ: Per descomptat Joan, és clar. *(puja la veu)* Totes les infermeres haurien de ser pos-ses-ses! pels seus pacients, en un saludable exercici, òbviament, d'íntima i sanitària co-mu-nió. Sí. Democràtica, eròtica, transcendental, iniciàtica i...sost...

PORCAR: Sostenible? Ho suposava. Un exercici saludable, necessari i... dalinià!

DALÍ: Sí. Tu ho has dit: violaria aquesta displicent INFERMERA si pogués deixar-me anar d'aquest condemnat... aparell-catxarro. La qual cosa em porta a recordar que els pobles que obliden els seus errors estan també condemnats, ja saps... a repet...

PORCAR: ...repetir, és un lloc excessivament comú...

DALÍ: És cert, és el que jo penso, però no ho és menys el que va dir De la Serna: "tenia tan mala memòria que es va oblidar fins i tot que tenia mala memòria i va acabar..."

PORCAR: ...recordant-lo tot!

DALÍ: Doncs això, collons! (*Molt vehement, intentant saltar del llit*) A què espereu per reaccionar? Per recordar. Que la història us segueixi engolint, humiliant així, impunement? (*gestos de menjar el pinzell, mastegar i després tornar a sodomitzar*)

PORCAR: No obstant això, malgrat tot, els intel·lectuals castellonencs han demostrat la seva condició, vull dir, han demostrat la seva dimensió de...

DALÍ: ...la seva dimensió de...merda! Bla, bla, bla. Potser tinguis tota la raó del món, pot ser sí que t'assisteixi però escolta això: De res val un intel·lectual si ningú no ho valora. Recordes el meu lema de joventut? Al principi era un desconegut. Després vaig passar a ser conegut. Finalment sóc...

PORCAR: Reconegut. Ja, i envanit i lasciu i...

DALÍ: Olé. Has tancat la passada sense moure ni una mica els peus. (*torejant*) I has carregat la sort però, si et sembla, tornem a l'essència, (*fa gest amb la muleta, el llençol, i el pinzell com a espasa; després saluda al respectable*)

PORCAR: Tornem al punt de partida? És clar, has pegat la volta al... "ruedo". Tornes als intel·lectuals...

DALÍ: Sí, fem-ho, a més, qui estableix el límit de la intel·lectualitat? O millor... On deixa un quadre de ser realista per esdevenir surrealista? I en quin moment l'impressionisme deixa pas a l'expressionisme?

PORCAR: Jo mateix vaig viure aquesta transició.

DALÍ: I per què ho fa?

PORCAR: Per què?

DALÍ: Perquè... pretén suprimir el detall i substituir-lo per l'impacte? Conceptes d'estudiant, col·lega. Fixa't Van Gogh, no va vendre un punyeter quadre en la seva vida i aquí ho tens...

PORCAR: Sí, igual que ací aquest jove... com és? Ripollés? Em pregunto si aconseguirà vendre un quadre algun dia, per moltes flors que llueixi a la barba...

DALÍ: Qui sap? Els designis de la pintura són insondables; només Déu sap el que depararà el futur!

PORCAR: Potser tot siga una qüestió d'... ismes. Efectivament, tu mateix vas abraçar els ismes...

DALÍ: Abraçades, abraçades. Només les abraçades a una bona femella convenientment excitada tenen efecte. Fins i tot a la INFERMERA seria legítim concedir una abraçada prodigiosa.

PORCAR: Intenta apaivagar el teu roent...

DALÍ: ...Només aquestes, com dic, provoquen l'esclat necessari per ejacular sobre el llenç tots els mals mundans, totes les catarsis...

PORCAR: Un altre cop filosofia de...

DALÍ: Sí? Recorda, llavors: Qui va abraçar abans i amb més vehemència el cubisme, els pintors cubistes que poc després van renegar d'ell o els papistees! que es van plegar als seus cants de sirena (*xiula*) invocant una nova estètica només per aparentar estar a l'avantguarda servil d'un corrent del qual abo-mina...ven?

PORCAR: Els estils canvien, les modes evolucionen; recorda el meu quadre del "*Big Ben*" i compara-ho amb aquell vell "*Nimbes*". Evolució en estat pur, quin remei? Tu ho saps millor que ningú,

DALÍ: Sóc la saviesa feta carn, feta prepuci de l'evolució...

PORCAR: Prepuci o no... tu ets la mateixa encarnació de l'evolució, has recorregut tota la paleta d'estils, has...

DALÍ: Recórrer, córrer, córrer-se... Fixa't en Gauguin: el molt cabró, fornicant compulsivament mentre... (*simulant coitus*) materialitzava simultàniament alguna de les seves obres mestres. Ai, Paul, Déu meu... Jo també vull...!

PORCAR: Potser hi haja quelcom de llegenda urbana també...

DALÍ: Llegenda? I una urbana merda llefiscosa! Explica-ho a les joves polinèsiques que queien retudes davant la seva verborrea seminal i la seva plasticitat orgàsmica. Recordes el que deia Vincent? (*En to d'arenga, saltant del llit*)

PORCAR: ...al voltant de les pintures de Paul?

DALÍ: Sí, és clar, deia: «Formidables! No van ser pintades amb el pinzell...

PORCAR: Ah, no?

DALÍ: ...sinó amb el fal·lus! Són art i pecat! La gran pintura que surt de les entranyes, de la sang, com l'esperma surt dels oussss!».

PORCAR: Déu, tot un reconeixement... i mentrestant, la seva àvia Flora partint-se el llom amb les masses obreres, emborratxant-se d'incipient feminisme, Déu...

DALÍ: ...una lluitadora nata, cert.

PORCAR: Cert. I aquí, precisament, em trobes,

DALÍ: ...en aquella mentalitat de lluitadora feminista?

PORCAR: Més que no en la polinèsia, collons!

DALÍ: Tu t'ho perds, Joan. Sembles un... rosegaltars! *(amb veu i gestos de predicador)*

PORCAR: Rosegaltars?

DALÍ: Sí. Beat, més que beat. *(Posició de resar)*. Sí, perquè allà hi és la clau. Escolta'm; menys recessos horacians, cony, i més viatges a la Polinèsia, ja mullar el pinzell...! A pecar! A...!

PORCAR: ...aaa tot això, on està escrit que el pintor haja d'entrar en tràngols contínuament? No tinc per què compartir-lo. És el recurrent mantra dels maleïts, no creus?

DALÍ: els maleïts? Maleït tu...

PORCAR: A més, pel que fa als ismes, és a dir, dèiem, tu mateix vas abraçar els ismes, insisteixo.

DALÍ: Però no els vaig abraçar per esnobisme, amic Baptista, ho vaig fer per... experimentar, ho vaig fer per transcendir els meus propis límits, no ho vas fer tu per deixar enrere el "llauradoret"?

PORCAR: Obviem la burxada, si et sembla. Entenc els teus excessos, ets l'excés personificat...

DALÍ: Quina altra cosa seria “*El crit*” de Munch, -per no parlar del meu “*Gran Masturbador*”- sinó la representació mateixa de l'home excessiu, turmentat excessivament per les seves pors, pres de les seves fòbies, ofegat en els seus excessius silencis?

PORCAR: ...o potser esclau de la seua excessiva... com era? logorrea...!

DALÍ: ...esclau de les seves paraules, (*es posa l'orinal al cap i segueix progressió forta*) dels seus crits, incapaç de transcendir, incapaç de perpetuar-se, capaç ja només finalment de fer-se'n una gegantina...

PORCAR: no!

DALÍ:...pallaaa! sí, davant del món i...

PORCAR: ...pecar de procacitat hiperbòlica...?

DALÍ: ... i ejacular nerviosament la seva punyetera vanitat, generosament entre la seva audiència (*gestos ad hoc, sobre el llit i fora*) que, magnànima, aplaudeix (*saluda amb l'orinal*) i assumeix la seva dosi blanquinosa com un do i s'agenolla i li fa un petó, servil, i es mostra incapaç de qüestionar, incapaç...

PORCAR: Incapaç, collons. Aquesta és la qüestió. Un transgressor és el que queda, a la fi.

DALÍ: És molt més que això...

PORCAR: Però fonamentalment això, transgressió. Iconoclàstia. Tot i que la qüestió va més enllà, perquè la veritat siga dita, els catalans sou capaços de transgredir, però -reconeixeràs- no d'empatitzar amb la resta d'Espanya.

DALÍ: Bah. Incorres en tòpics sovint més propis de jovenets, em deceps, Baptista!

PORCAR: Tu creus? Fixa't el mantra aquest de la qüestió diferencial, o de la corona "catalanoaragonesa" o del dret secular a decidir o del maltractament de la resta d'Espanya, el menyspreu, el...

DALÍ: No em diguis que ara t'alinees amb aquest espanyolisme ranci i cavernari que ha injuriat tradicionalment el sentiment català d'identitat... No et quadra, company. On és el teu origen...? On és la senyera i el penó? On són els llibres de Jaume prim...?

PORCAR: De fet no m'alinee amb ningú. Per ser exactes, valore i respecte aquest sentiment tant o més, molt més que el sentiment radical centripet, espanyolista, centralista i excloent.

DALÍ: Aleshores...

PORCAR: ...aleshores, tot i això, potser resulta difícil enfocar correctament el problema...

DALÍ: Ets tu qui no aconseguix enfocar el problema, Joan. La teua vista falla i genera un desviament oblic sobre la teua obra i aquesta ho projecta en la teua consciència...

PORCAR: Una manera envitricollada de definir...

DALÍ: ...En realitat, tot plegat m'evoca dramàticament aquest enquadrament insòlit de Gauguin a la "*Visió després del sermó*", ho recordes?

PORCAR: Històries...

DALÍ: Hòsties, diràs! Falla el teu "punt de fuga" -no en els teus quadres, evidentment-, però sí en la teua vida, cony! I les teves paraules són només el cabal endorreic que, contaminat, recull tan erronis càlculs.

PORCAR: ...llavors explica'm el problema, corregeix els meus càlculs, vessa el teu faig catàrtic sobre la meua ànima perduda i il·lumina-la si no és molt demanar-ne...

DALÍ: Sí, la llum. Es fa la llum. Il·luminisme. Sorolla! Jo ho proclamo. Jo convoco la llum. Mae West, vine a mi! Far meu. Llum de femella. (*De peu, de nou sobre el llit*)

PORCAR. Com una cabra. Com una puta cabra. Em recordes la Torre del Fadri, aquí dreçat, solitari en el seu deliri boig, com el xiprer de Silos, apuntant, entre campanades, com una llança al cel...

DALÍ: ... com aquest prodigiós i solitari "*Pal a la vinya*" que vas pintar fa anys...?

PORCAR: ...i panys! (*Sorprés gratament*) Vaja, veig que coneixes la meua obra millor del que pensava. T'havia subestimat.

DALÍ: Només un geni gosaria situar un prosaic pal de telèfons, com a figura protagonista, enmig d'un paisatge erm saturat de cels impressionistes. Cony!

PORCAR: Bé, no m'acusaves d'endarreriment secular? El telèfon és símptoma d'avantguarda, veritat? o... potser d'avantguardisme?

DALÍ: Guarda la teua ironia rural per als “marxants”, com aqueix que et parlava abans o millor, per a les marxants, les que ensenyen un pit generós i tremolós com un flam quan intenten arribar a un acord amb tu, però (*fent l’ullet*) que s’hi troca esquiu i rebec quan t’han aconseguit arrencar el negoci que n’anelaven.

PORCAR: Saben que, en el meu cas, punxen amb un os dur de rosegar...

DALÍ: Ro-se-gar? Ja t’ho deia jo... rosegaalaaars!!! Dur de collons! Tu... un os? I ells... una merda tova on enfangar i projectar-la en la seva paleta de inconfessables negocis espuris.

PORCAR: Aquí potser tinguis raó...

DALÍ: Saps quant saben d'art molts d'aquests pixatinters i pelacanyes ficats a experts que manegen les nostres vides, les nostres obres i els nostres beneficis?

PORCAR: Dis-me. Dis-me.

DALÍ: Més “ismes”?

PORCAR: Oblida-ho. La veritat és que no vull pensar-ho, però gosaria intuir que en aquest punt podríem acostar postures. Sé que ells desconeixen les crisis que ens sacsegen als altres mortals. No obstant això, no has acabat d'explicar això de la idiosincràsia catalana i tota la resta...

DALÍ: Catalans, cris... what catalans, what crisi? És una quimera, amic. I d'altra banda, tens raó, no ho he fet, és cert. I què? (*Declama o mig cantant*) la idio-sincrà-sia! Què sabreu vosaltres d'idiosincràsia?

PORCAR: Una nova lliçó?

DALÍ: Us passeu la vida remugant, a mig camí entre l'obsessió anticatalanista...

PORCAR: ...oi?

DALÍ: ...de les vostres classes mitjanes; la paranoia antivalencianista

PORCAR: ...xe, nano!!

DALÍ: ...de les vostres classes influents i l'aversion antiespanyola..

PORCAR: ...olé!!

DALÍ: ...de les vostres classes proletàries !

PORCAR: Tòpics!

DALÍ: I...el que és pitjor... els pares parlen als seus fills en castellà perquè, perquè... consideren que així poden ascendir en l'escala social!

PORCAR: En el pecat acabarem arrossegant la penitència...

DALÍ: Sí, el pecat venial...

PORCAR: N'hi ha, de mortal?

DALÍ: Mortal? Mortal?

PORCAR: Dispara'n!

DALÍ: Doncs, després...

PORCAR: després?

DALÍ: Després... després..., visca el Madrid!!! O, com diuen ells: el Madriz. No em fotis!

PORCAR: el Madrid? No em fotes tu!

DALÍ: Sí, el Madrid, per no parlar de...

PORCAR: ...de...??

DALÍ: Borrianaaa!!

PORCAR: Borriana? Collons!

DALÍ: Borriana, Déu, Collons. Sí. Hòstia. "...Sant Josep el tio Pep, la la la" (*taral·leja el Faller*) Borriana maltractada, ferida, aquesta sí, per la Història.

PORCAR: Això és discutible. En les meves pintures...

DALÍ: Conec les teves pintures, oblida-les. Oblida per un moment les teues pintures i pensa...

PORCAR: Penso. D'acord.

DALÍ: Pensa. Borriana. Indiscutible port romà primer; plaça capital en temps de Jaume I... -Castelló de..., ja saps- (*actua i parla a l'estil dels reis*)

PORCAR: Inqüestionable rei, -per cert-.

DALÍ: Sí, i també controvertit, lasciu, reial, apassionat dels llibres... i de les faldilles medievals!

PORCAR: Alguns cronistes negarien aquest extrem -el dels llibres, no el de les faldilles òbviament-, fins i tot s'atreveixen a qüestionar si sabia realment llegir i escriure...

DALÍ: I què importa això? Tornes a quedar-te amb allò adjectiu, amic, obviant el substantiu...

PORCAR: I què seria en aquest cas el subs-tan-tiu? *(Imitant el sil-labeig)*

DALÍ: El substantiu seria la majestuositat del rei, promulgant lleis des del Castell de Montsó...

PORCAR: -sota la mirada envejosa de l'oncle Ferran d'Aragó-, *(ara agafa ell l'orinal, exagerant la presbícia)*

DALÍ: Exacte. I què? *(fent gestos compulsivament)* Desenvolupant igualment una tasca fecunda: encunyant monedes a València, establint pesos, mesures, i... per sobre de tot i de-to-tes...

PORCAR: (A part) Em temo el pitjor...

DALÍ: ...Follaaant, Baptista!!!

PORCAR: Ho sabia.

DALÍ: Follant! Sí. Reial fornici, sí, Joan. El pavelló sexual catalano-aragonès pels núvols. Sí, beneficiant-se, com un posseït de la Història, al ritme de la reconquesta, a Elionor de Castella i després a Violant d'Hongria i a Aurembiaix i fins i tot a la mateixa Amícia...

PORCAR: ...de Monfort?

DALÍ: Déu n'hi do, Amícia de Monfort; la filla del Comte Simon...

PORCAR: ...Simon de Monfort, el botxí del seu pare, el rei Pere.

DALÍ: Exacte, vet ací la seua grandiositat, la seua mag-na-ni-mi-tat. Amícia, la filla del comte... a la saca!

PORCAR: I ara em parlaràs de les amants.

DALÍ: Déu n'hi do! Teresa Gil, t'imagines?

PORCAR: No va ser la tercera esposa?

DALÍ: No exactament, Baptiste. La història ací s'embolica. I ens embolica a tots. Ell va tindre una aventura amb ella al principi, sembla, i també al final, després de morir Violant, va tornar amb ella i fins i tot va tindre dos fills... Jaume i Pere, reconeguts, vaja!

PORCAR: Els mateixos noms que els seus fills amb Violant, Pere i Jaume, que van ser reis, collons, tens raó, quines ganes d'embolicar la troca...

DALÍ: I que ho digues, Joan, i que ho digues. I tot això per no parlar d'altres affaires... uf, amants a balquena, a punta pala, concubines cristianes, vídues musulmanes, criades jueves, qualsevol bestiola vivent amb faldilles que es creués en la seua històrica trajectoria, en la seua reial i emblemàtica... vergaaa!!! (*amb la crossa*)

PORCAR: d'aquí, potser, el cognom de Conqueridor doncs... (*rialles*)

DALÍ: Ironies de la història, que hi dóna lliçons a cada pas, o simples referències per a qui vulgui llegir la història entre línies, -que és on s'amaguen moltes veritats-.

PORCAR: També s'hi amaguen llegendes. Moltes, precisament, al voltant de Jaume...

DALÍ: Precisament. Els personatges llegendaris... és el que ténen. Aquí hi és, solemne, guaperes, cavalcant incòlume entre els romàntics plecs de la Història -amb majúscules- i els prosaics solcs suats de la plana de Borriana, "això és or, xata..." això és...

PORCAR: Sí, ja. Borriana. Ja n'hem parlat abans, no? Què m'has de dir? He pintat amb freqüència els seus paisatges, ja t'ho deia, conec, fixa't en "L'home...

DALÍ: A això me'n refereixo, no ho entens? Aquí la tens. Hostatge de la seva història; potser va optar, qui sap, per deixar escapar el tren de la industrialització, la modernitat. Potser, no creus? Va entronitzar la taronja,

PORCAR: ...com tu amb l'ou!!

DALÍ: I un ou!! ... Ella va triar la tradició i (*es posa seriós*) va deixar passar aquest efímer comboi que tant va trigar a arribar a les vostres terres.

PORCAR: Entenc, el ferrocarril del qual em parlaves abans... Veig certa fixació. Cent anys feia que..?

DALÍ: Sí, cent. Va enformar la seva geografia humana al paisatge secular de la taronja i ara, mira, aquí la tens (*lamentant i xuclant*) llepant-se les ferides de la història, víctima de la seva pròpia arrogància i òrfena d'una capitalitat que va deixar escapar, arrabassada per la vostra, la vostra inefable ciutat, el vostre Castelló de la...

PORCAR: ...de la Plana

DALÍ: de la...Hòstia! Cony. Qui sap a la resta del país que teniu la segona província més muntanyosa d'Espanya? Eh. Sí. Qui?

PORCAR: Això és important?

DALÍ: I tant! Qui? Eh? Els turistes que s'unflen de paella (*rotant*) i, després de tota una vida estiuejant a les platges, segueixen pensant que el valencià és un dialecte marginal que parlen els heretges –“parla en cristià...”- en algun racó perdut de províncies?

PORCAR: D'acord, cert. Però això del tema de la muntanya és secundari. I quant a la llengua...

DALÍ: No m'ho diguis; secundari també.

PORCAR: En absolut. És una qüestió de pedagogia a les seues terres. Potser els haurien d'ensenyar millor...

DALÍ: Tornem, PORCAR, tornem al punt de partida, hòstia. El problema no és sols allí. El problema jau també ací. No te n'adones?

PORCAR: Bo, hauré de reconèixer-ho. Aquí potser tingues més raó...

DALÍ: ...més que un sant!

PORCAR: ...però pel que fa a aquella decisió que comentaves -la de Borriana-, no és atribuïble als seus habitants. Entén-ho. Ni als de Borriana ni als de Castelló. Va ser una decisió política, monàrquica, administrativa... Va ser un decret des de Madrid...

DALÍ: Au, vinga, Joan... Madrid? Altra vegada? Visca Madrid! Paradigma del centripetisme polític. I una merda per a Madrid.

PORCAR: D'acord, una merda, però...

DALÍ: Madriz, Madriz, Madriz (*taral·leja mentre sona el ritme de schotis*). Enrocada en la seva pròpia consciència de capital. (*Càustic i declamant*). No passaran! Una decisió, dius, sí geopolítica, més aviat...

PORCAR: Te'n vas de la pinça... i el pinzell!

DALÍ: ...més aviat, sí, (*segueix declamant i taral·leja el faller*) Borriana, davant d'aquesta Madrid insolent i pretensiosa, -Madriz, Madriz, Madriz- (*taral·leja novament el xotis*) es mostra incapaç de superar aquesta rivalitat definitivament decantada a favor de la capital, i així, secularment marginada ja per sempre, convertida en un poble...

PORCAR: ...un gran poble...

DALÍ: (*fa el to d'arenga militar*) ...es debateix entre la resignació indolent i la rebel·lia militant... (*gestos d'aldarulls i barricades, etc.*) A la batall...!!

PORCAR: No has de creure tot el que diuen, -llegendes urbanes-, que si alguns matriculen els seus cotxes a Burgos només per plasmar les lletres B-U en les seues prosaiques matrícules...que si...

DALÍ: Burgos, dius? Bressol del castellà i el castellanisme! El Cid, Castella, l'espanyol, és llavors allà, dius, on matriculen els seus cotxes els reticents borrianencs? Què em dius! Si és el paradigma del monolingüisme espanyol!

PORCAR: Llegendes urbanes. També diuen que Burgos és una ciutat lluitadora, un poble inconformista, iconoclasta, capaç de muntar barricades si senten que s'atempta contra el seu... diguem... barri;

DALÍ: Ostres, PORCAR, arribem doncs al nucli de la revolució...

PORCAR: Em perd...

DALÍ: ...Partint del nucli de l'evolució, Atapuerca, fins a Burgos convertit en reflex de la Bastilla. (*Entona la marsellesa*) Nous alon de la pat...) això mereix, més que un quadre, una medalla, una medalla gran i...

PORCAR: ...gran i lliure?

DALÍ: ...gran i merda. El teu sarcasme em resulta indiferent, castellanenc, ací punxes en os. (*segueix entonant la marsellesa*)

PORCAR: llavors...

DALÍ: ...llavors, Borriana, sí, sotmesa a un altre poble gran,-que abans va ser més petit, hòstia- la capital, veritat? "Castelló de...", la capital, (*entona el rotllo i canya*), el capital, Karl Marx, el capital... (*desvarieja i entona la internacional*)

PORCAR: Desvarieges, amic Salvador. Les teves teories s'internen per tortuositats perilloses, i acabes com un Teseu que no encerta a trobar el fil de la seua Ariadna...

DALÍ: I qui vol trobar una Ariadna si no és per (*grandiloqüent, engola la veu i intenta saltar del llit una altra vegada*)... cardar! Follar! Sí, posseir-la com un salvatge!!

PORCAR: Salvatge, com els teus quadres, evidentment. Exploren zones conflictives de la consciència col·lectiva, cert, ningú aquí s'atreveria a qüestionar... és a dir, a plantejar...

DALÍ: A plantejar-ho en aquests termes?, Recorda, Joan. Castelló... Així ho escriu la història. La mateixa que oblida en algun racó d'un museu aquestes "Pinedes" magistrals amb què vas immortalitzar aquell gran pulmó de la vostra ciutat, ai, Castelló, Castelló...

PORCAR : I torna-li. És cert, però avui dia està gairebé superat... és a dir...

DALÍ: Superat? Busseja, amic, en l'inconscient col·lectiu. Aquí rau el corpus de tots els mals que afligeixen un poble. És allò que reflecteix la meua pintura, què més podria ser el meu "*Autoretrat tou amb tall de...*

PORCAR: ...*de bacó rostit*"?

DALÍ: Exacte. Aquí el tens... transsumpte de la mateixa Borriana.

PORCAR: Però què dius? Pel bacó? Collons. Transsumpte dels teus deliris sense límits, estàs sonat.

DALÍ: Tornes a l'errada. El tou és símbol de vida i el bacó ho és, per la seva essència a-ni-mal; res més.

PORCAR: No veig la relació,

DALÍ: Fixa't, un poble com el vostre, tou, afectat d'indolència, de servil provincianisme...

PORCAR: ...ens insultes?

DALÍ: ...acomplexat –és un diagnòstic- davant la seva veïna València, incapaç de reaccionar davant els greuges de tant de govern centralista.

PORCAR: I tant de centralisme governant. Cert.

DALÍ: Tots els centres us subjuguen: Amunt València! Visca Madrid! Força Barça! Lamentable amic PORCAR, malauradament... la-men-ta-ble.

PORCAR: És la idiosincràsia del castellanenc, suposo. Jo... jo vaig pintar, ho saps, les escenes castellanenques a l'Ajuntament i després ni tan sols vaig voler cobrar; hi vaig renunciar. Ni tan sols comparteixo, vull dir, abomino de la meua pròpia obra si no és digna;

DALÍ: Ok., amic, i això, com dius, et dignifica. Però no ho és menys que podries extreure suc a la teua història i enformar-la per beneficiar-te'n d'ella.

PORCAR: I això seria noble, per la meua part?

DALÍ: Qui parla de noblesa? Parlem de pragmatisme. El feréstec llaurador ficat a geni de la pintura, com un negre que somiés amb arribar a la Casa Blanca, ha, ha. Treu-li partit. Esclata-ho... No, no ho fas. Sorprenentment no ho fas. Peques de, diguem, de... humilitat mal entesa? O potser... una mena de... "bonisme"?

PORCAR: En tot cas potser peque d'esquerp, o d' "esquerpisme"? És la idea que ha calat en la gent... i saps una cosa? Potser em resulta fins i tot còmode. I també pot ser que hi haja una manca de consciència crítica, és cert. La gent es deixa arrossegar pel...

DALÍ: ...maniqueïsme?

PORCAR: ...maniqueïsme regnant. Val a dir que alguns per por, altres per vergonya, els més senzillament... per desconeixement. O potser per falta de consciència, o de criteri, o per inhibició, jo què sé, cony.

DALÍ: A això em referia, a la manca de consciència crítica. On són ara els intel·lectuals que trenquin aquesta atàvica falla? On els que apuren aquest grial de la història i imparteixen doctrina?

PORCAR: el grial...

DALÍ: Sí, el sant Grial, quants pensaran que es troba perdut en ignotes tombes egípcies!

PORCAR: O potser en osseres jueves al costat d'un bíblic Mur de les lamentacions...
(*es lamenta també ell*)

DALÍ: ...ple d'infames orins de gos, incomptables excrements de colom coix i pedrades de romàntiques antifades...

PORCAR: Cert, que poc s'imaginem que aquest Grial reposa aquí al costat!

DALÍ: A la Catedral de València! (*Entona l'himne, mentre PORCAR fa la simulació amb els llavis*) Per ofrenar noves glòries a Espanya... Ha, ha! Hòstia, Joan, per un moment, convergim. Amunt!

PORCAR: ... si et ve de gust definir-ho així... Al capdavall, amb l'església hem topetat...

DALÍ: Hominem pater, agnus Dei qui tole peccata mundi (*veu gregoriana, gestos de homilia, etc.*) doctrina, doctrina, germans agnus dei qui toli (*to paternal i gregorià, tipus cura*)

PORCAR: És que ets partidari ara de "impartir doctrina"? Tan alt concepte tens de tu mateix que et permetes el luxe d'incórrer en les més altes contradiccions?

DALÍ: Contradicció?

PORCAR: Des de quan una ànima llibertària és partidària d' "impartir doctrinae"?

DALÍ: I des de quan no? Fixa't en tots els líders. (*Fa el gest de la boina*) Mira el "Che" aquell.

PORCAR: Xe!! Algun dia eixirà un líder, xe, on menys ho esperem, que aixecarà murs, xe!

DALÍ: Em fas, de "trampes",

PORCAR: tramp...? (*juga amb l'homofonia*)

DALÍ: Caldrà ignorar les teves ironies ho-mo-fò-ni-ques; i també les teues acusacions vetllades i els teus silencis palesos. Recorda el meu "Crist de Sant Joan de la Creu". (*fa els gestos, de peu sobre el llit*) És pura teoria harmònica i geomètrica.

PORCAR: i... què hi ha del component místic?

DALÍ: Doncs, vertebra alguna de les meves obres, sí, bé... però...

PORCAR: Però...

DALÍ: ...però és només somni de joventut. No així les teues, diguem, anomalies òptiques? (*càustic, cruel*)

PORCAR: Diguem-lo, si t'obstines. Potser hi ha quelcom d'això...

DALÍ: Com explicar, si no, aquests pinzells amarrats a aquestes llargues canyes? És que potser vols pescar quelcom...?

PORCAR: Només una necessitat imposada per la graduació dels vidres... lens,

DALÍ: Vidres, cristalls, tot depèn del cristall amb què es mira, no?

PORCAR: Possiblement...

DALÍ: Possibl... Però, però no em desviïs, carall, i deixa'm tornar sobre les meves preguntes: Ubi sunt aquests intel·lectuals? Aquí teniu Esteve, sí, senyor Francisco o hauria de dir, simplement Paquit...

PORCAR: ...Paquito Funebre, sé el que penses... un altre cervell privilegiat...

DALÍ: ...altre cervell, sí, privilegiat i sobre tot, marginat, menyspreat...

PORCAR: sí, cert, arraconat en les aules d'un institut ple d'adolescents enfits d'hormones a flor de pell...

DALÍ: ...infravalorat i humiliat per la indolència de la història. La vostra i l'altra. De vegades penso que és ell qui em va inspirar el quadre... "Sole..."

PORCAR: "*Soledad*"? Ell? M'ho temia, aqueix simbòlic aïllament, aquest ostracisme inexplicable, aquesta víctima...

DALÍ: Bingo. Víctima, sí, propiciatòria de la ignomínia i la solitud inexpugnable.

PORCAR: Víctima dels seus principis, -he de concedir... -

DALÍ: Per tant, ubi sunt? -Eixos intel·lectuals-. Potser en les covetes prehistòriques, a l'abric de temps que s'anuncien borrascosos? A recer potser de la cova de Gasulla? O passejant la seva inacció làcia i sensata pels provincians i estrets carrers d'aquesta ciutat d'escassos monuments!

PORCAR: Tusché! Encara que ací t'has mostrat previsible. Saps que l'argument de ciutat escandalosament lletja és probablement...

DALÍ: Incontestable! Però també lamentable, amic PORCAR, tant com... aquesta andròmina infernal a què ens tenen enganxats. (*Estira els cables*) No obstant això, milers de racons encantadors esquitxen d'història i anècdotes vostra... lletja? ciutat, com a transsumpte d'un vell palimpsest, un aneguet lleig a qui només cal concedir un temps perquè desplegui tots els seus encants sobre el mapa de les emocions...

PORCAR: De vegades no semblés ni tu mateix, reconec que aquest panegíric gairebé em commou.

DALÍ: Commoció! Qüestió de vellesa. O de bellesa. Decrepitud, potser. Som carn d'autòpsia, Joan, creu-me, "alea jacta és" (*mirant els monitors, etc.*)

PORCAR: Personalment, m'importa un colló. Maleïda sigui, Salvador, tota la teva vehemència es dilueix progressivament en un mar de pessimismes ara, es filtra com el rovell corromput ja per aquesta sonda que treu el cap per sota del teu llençol...

DALÍ: Et creixes per moments, cony; el llaurador s'hi ve amunt! Déu n'hi do. Cal lloar-loooo! (*Fa gest de Munch*) Oi que semblo "El crit" de Munch? Començo a tenir por...

PORCAR: Un cérvol en plena brama... simplement, és el que en semblés. El bram ebri del geni saturat d'èxit. Borratxo de fama. Com un cep. Enfit de si mateix. Però si fins a les bandes de tecno-pop –es diu així?– et dediquen cançons, collons...!

DALÍ: (*taral·leja la música de Mecano. Pot sonar una mica*). Eungenio Salvador... (*sembla que perd força ja*). Em sento feble...

PORCAR: Feblesa?

DALÍ: Decaïment...

PORCAR: Què? On llavors queda ara el lluitador racial, excèntric i compromès? On el canalla, cruel, genial, desmesurat, absurd? On les restes de dadaisme, transgressores?

DALÍ: Qüestió de baixa resiliència...

PORCAR: Resiliència? I uns collons. On resten ara aquells rellotges que, penjant, confonien retines i cervells amb la seva blanor impossible i la seva provocadora textura?

DALÍ: Cal empal·lidir... és inevitable. Galeta meua, on ets?

PORCAR: Estàs acabat amic. Potser tingues raó, som carn, també tova, però carn d'autòpsia... Algun dia algú o alguna reclamarà la paternitat i hauran de traure els nostres ossos. Ja ho voràs. Ho he somiat. O millor dit, no ho voràs, és clar. Serem com rellotges tous. Finalment potser confluïm...

DALÍ: Fins i tot tu els dius rellotges tous. *"La persistència de la memòria"*, cony!

PORCAR: Doncs això, la resiliència o la persistència -tant se val...- de què? Déu, aquesta amnèsia, què hi fa?

DALÍ: Potser el meu quadre més picassià, potser. Diguem les coses pel seu nom, no m'esquives. Som això, carn d'autòpsia.

PORCAR: Cert...

DALÍ: Cert, però has agafat l'argument de nou per la cua, amic horacià, i això no és legal. És més propi de neòfits. *Alea jacta est*. I jo, reitere, estic cansat.

PORCAR: Em parles de legalitat hores d'ara? Em consideres "horacià" i em parles de sorts tirades i de legalitats qüestionables, i jo plantejo... què tal la lleialtat als principis, a la terra, a la...?

DALÍ: ...A la merda! Tornem als principis? Oblida-ho, estic esgotat. Exhaust. Ni lleialtat ni conys, però ara vaig a descansar, estic exhaust.

PORCAR: No, un moment. Em parlaves de lleialtat? Ara no hi ha descans, és el punt de no retorn. T'estas empetitint?

DALÍ: Potser...

PORCAR: Escolta, recorde un quadre que vaig pintar als 16 anys... Espera, entra una altra vegada la...

INFERMERA: Els vaig a administrar un calmant a tots dos. Hi arriben queixes des de les habitacions contigües. Són vostès... imperdonables,

DALÍ: incorregibles,

PORCAR: insuportables?

DALÍ: insuperables

INFERMERA: imperdonables.

PORCAR: inalterables!

DALÍ: incansables

PORCAR: inqüestionables!

INFERMERA: *(es va posant nerviosa) Prouuu!!! (Agafa la medicina de la tauleta i la posa en els goters). Parella de bojos! (Aviat, comencen a xiular els monitors).*

Déu meu, què he posat aquí? *(Mira la medicina i parla per l'interfon) Veniu ràpid a la 69; en tinc dos malalts en estat de... d'emergència! (Hi entren metges, bellugant-se. Enrenou, etc. Es fa fosc. Música.)*

*****

(Dia següent: els llits estan buits. Entra la INFERMERA i obre la finestra, entra llum. Hi entra també la NETEJADORA, arregla l'habitació. Comenten tafaneries entre elles...)

NETEJADORA: ...Llavors aquests dos vells bojos...

INFERMERA: a...ahir a la nit, al meu torn, no paraven de parlar, no pots imaginar-te: pintures, ferrocarrils, palles gegantines, putes reials, calaveres, vulves, déus, hauries de haver-ho sentit. Van acabar tots dos amb un atac i jo...

NETEJADORA: No m'ho digues, atacada! Mare meva!

INFERMERA: Sí, bé, què et vaig a explicar...

NETEJADORA: *(a punt d'acabar)* Per cert, i aquests quadres?

INFERMERA: Ah, vaja, sí, són els que estaven pintant ahir... pobres... caldrà retirar... Vols quedar-te'n u? Jo m'agafó l'altre, vinga, si no, potser acabaran en..., a veure... *(van les dues als cavallets respectivament, giren els quadres, la NETEJADORA gira el del llit de DALÍ, n ° 1 i la INFERMERA, el del llit de PORCAR, n ° 2).*

NETEJADORA: A vore... -quins ismes seran?-

INFERMERA: Tira, tant se val! Adjudicats!

Llit de DALÍ, quadre 1

Llit de PORCAR, quadre 2.

TELÓ